

ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย (ยพสท)

Buddhist Sangha Youth [BSYTH] Thailand

สารยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย

จุลสาร

: ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย (ยพสท)

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม – มีนาคม ๒๕๕๐

Newsletter

: Buddhist Sangha Youth [BSYTH] Thailand

Year I. Volume I. Jan.–Mar. 07

จุลสารยุวพุทธสงฆ์ (ยพสท) ประเทศไทย

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม – มีนาคม ๒๕๕๐

Newsletter: Buddhist Sangha Youth Center [BSYTH] Thailand

Year 1 Volume 1 Jan.-Mar. 2007

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้สื่อสารสิ่งพิมพ์เผยแพร่พุทธธรรม
2. เพื่อเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานกิจกรรมของยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย
3. เพื่อให้สมาชิกและผู้สนใจมีความรู้ ความเข้าใจธรรมะมากยิ่งขึ้น

ที่ปรึกษา

พระอธิการแทน ธตมโล

พระอาจารย์ระพิน พุทธิสาโร

พระมหาชยันต์ พุทธธมฺโม

กองบรรณาธิการ

พระมหาสมพงษ์ สุนฺตจิตฺโต

พระมหากันดา

พระมหาเสถียร

พระมหาบุรพา

พระอภิชาติ อภิชาติโต

พระธีรภัทรภพ

พระมหาดวงดี

พระมหาพิสิทธิ

มงคล/สิริสุข

ที่ติดต่อ /Contact Us:

ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ (ประเทศไทย) ใกล้หอประชุมกองทัพเรือ 301 ถนนวังเดิม แขวงวัดอรุณ บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

โทร: 089-8825-689, 087-8155-239 และ 02-8911-351

Fax: 024726375 (เฉพาะกิจ)

Website: <http://www.bsyth.org>

Email: bsyth@yahoo.com

ร่วมบริจาคทำบุญ หรือสมัครสมาชิก/ร่วมจัดพิมพ์วารสาร/จุลสารศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย

เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเผยแผ่ศึกษาและสวัสดิการยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย

ส่งเป็นตั๋วแลกเงินหรือธนาคัติส่งจ่ายในนาม พระมหาสมพงษ์ สุนฺตจิตฺโต

บรรณาธิการแถลง

เจริญพร/สวัสดีเพื่อนสหธรรมิกญาติโยมสาธุชนทั้งหลายฉบับนี้เป็นปฐมฤกษ์ ฉบับที่๑ ปีที่๑ เดือน มกราคม-มีนาคม 2550 เป็น จุลสารของยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย

สำหรับจุลสารนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ธรรมะผ่านสื่อสิ่งพิมพ์และประชาสัมพันธ์กิจกรรมศูนย์ รวมทั้งเปิดโอกาสให้พระภิกษุหนุ่มซึ่งเป็นบุคลากรทางด้านพระพุทธศาสนาได้เป็นนักเขียน โดยให้นำเสนอแง่มุมทั้งธรรมทัศน์และโลกทัศน์นำเสนอความคิดโดยบูรณาการประยุกต์หลักพุทธธรรมให้เหมาะกับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีทั้งคอลัมน์บทความทางพุทธธรรมในพระไตรปิฎกและพุทธธรรมประยุกต์ โดยบทความแต่ละเรื่องนั้นมีการรอบนัยไปที่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โดยจะนำเสนอในแง่ศาสนา ศาสนธรรม ศาสนบุคคล ทั้งที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์ ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนพิธี ศาสนสัญลักษณ์ รวมทั้งประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาในต่างแดน พระพุทธศาสนาในโลกยุค ไอ ที ข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี เป็นสำคัญ

ในการนี้ ขอขอบคุณ/อนุโมทนาพระเถรานุเถระเพื่อนสหธรรมิกญาติโยมที่ได้ช่วยกันสืบทอดพระพุทธศาสนาโดยการสนับสนุนและส่งเสริมศาสนทายาทให้มีความรู้ภูมิทางพระพุทธศาสนา และร่วมกันบริจาค หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องไป ต้องขออภัย หากมีข้อเสนอแนะประการใด กรุณาส่งข้อความมาได้ทั้งที่เบอร์อีเมลล์ หรือส่งจดหมายมาที่ศูนย์ รวมทั้งพระภิกษุหนุ่มสามเณรและพุทธเยาวชนที่ถนัดด้านใดต้องการช่วยเผยแพร่พุทธธรรมหรือเป็นอาสาสมัครสอนภาษาต่างประเทศรวมทั้งผู้มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีก็ขอเชิญร่วมกันได้ ขอพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์คุ้มครอง

สารบัญ

พุทธพจน์ บทนำ

	หน้า
พระไตรปิฎกวิเคราะห์ สนฺตจิตฺโต	5
ชาดกศึกษา นาคสิริ	12
Jataka Studies สนฺตจิตฺโต	14
พุทธเทคโนโลยี บุรพา	17
หนังสือพระพุทธศาสนาน่าอ่าน พิสิทธิ์	19
พระพุทธศาสนาต่างแดน ดวงดีภิกขุ	20
วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา อภิชาโต	22
สิ่งที่ประพจน์แล้วไม่มีคำว่าเสียใจ ธัญลักษณ์	25
ธรรมะกับเยาวชน อาจารย์ปาลี	27
มหาสอนภาษาอังกฤษ สนฺตจิตฺโต	28
เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย สติโร	32
แฉดวงข่าวสาร ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย	35
สมัครสมาชิกจุลสาร	47

“ภิกษุทั้งหลาย ทุจจริตมีโทษ ๕ ประการนี้
 โทษ ๕ ประการ อะไรบ้าง คือ
 ๑. แม้นกิตติเตียนตนเองได้
 ๒. ผู้รู้ใคร่ครวญแล้วย่อมติเตียนได้
 ๓. กิตติศัพท์อันชั่วย่อมกระฉ่อนไป
 ๔. หลงลืมสติตาย
 ๕. หลังจากตายแล้ว ย่อมไปเกิดในอบาย
 ทุคติ วินิบาต นรก
 ภิกษุทั้งหลาย ทุจจริตมีโทษ ๕ ประการนี้แล
 ภิกษุทั้งหลาย สุจจริตมีอานิสงส์ ๕ ประการนี้
 อานิสงส์ ๕ ประการ อะไรบ้าง คือ
 ๑. แม้นกิตติเตียนตนเองไม่ได้
 ๒. ผู้รู้ใคร่ครวญแล้วย่อมสรรเสริญ
 ๓. กิตติศัพท์อันงามย่อมขจรไป
 ๔. ไม่หลงลืมสติตาย
 ๕. หลังจากตายแล้ว ย่อมไปเกิดในสุคติ
 โลกสวรรค์
 ภิกษุทั้งหลาย สุจจริตมีอานิสงส์ ๕ ประการ
 นี้แล”

ที่มา: อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต ทุ
 จจริตวรรค ๑. ปฐมทุจจริตสูตร เล่ม
 ที่ ๒๒ ข้อที่ ๒๔๒ หน้าที่ ๓๘๕

วิเคราะห์พระไตรปิฎก

โดย...สนุดจิตโต

ทหฺรสูตร*

1. ชื่อพระสูตร

ทหฺรสูตร ว่าด้วยสิ่งเล็กน้อย อยู่ใน โกศลสังยุต ปฐมวรรค หมวดที่ ๑ ก่อนนั้นขอกล่าวถึงสังยุตติกาย อยู่ในพระสูตรมีทั้งหมด ๗๗๖๒ พระสูตรทั้งยาวสั้นจัดเป็นพิเศษแบ่งเป็น ๕ วรรคคือ สภาววรรค นิทานวรรค ชันธวรรค สฬายตนวรรค และมหาวรรค แต่ละวรรคแบ่งเป็น ๕๖ หมวดเรียกว่าสังยุต หัวข้อเป็นกลุ่มกัน สังยุตมีชื่อตามที่หัวข้อ เช่น โภฆชงค์สังยุต เรื่ององค์การตรัสรู้ ๘ ประการหรือตามบุคคลเช่น เช่นพระสารีบุตร พระเจ้าปเสนทิโกศล หรือท้าวสักกะ โกศลสังยุตต์เป็นพระสูตรเกี่ยวกับพระเจ้าปเสนทิโกศลและเทวดาสังยุตต์เรื่องเทวดาเช่น ท้าวสักกะ พระอินทร์ พรหมเป็นต้น แต่ละสังยุตต์ยังแบ่งเพิ่มเป็นวรรคประกอบพระสูตร ดังนั้นธรรมจักกัปปวัตตนสูตรเป็นพระสูตรแรกในวรรคที่ ๒ สังยุตต์อยู่ในมหาวรรคสังยุตติกาย มีพระสูตรน้อยแสดงเป็นหมวดสำคัญ สภาววรรค สังยุตต์มี ๑๑ สังยุตต์มีพระสูตรที่จัดรวมไว้ตามลักษณะที่ปรากฏ เทพเจ้า เทวดา พรหม มาร พระเจ้าโกศล ภิกษุและภิกษุณี ชื่อวรรค สภาววรรคมาจากบุคคลิกที่สนทนาเป็นคาถาร้อยกรอง

2. ความเป็นมา

พระสูตรนี้เป็นการเข้าเฝ้าครั้งแรกของพระเจ้าปเสนทิโกศลในโกศลสังยุตต์มีพระสูตรที่น่าสนใจแสดงถึงการพบปะเป็นประจำของพระเจ้าโกศลกับพระพุทธเจ้า พระเจ้าปเสนทิโกศลได้ทราบกิตติศัพท์ของพระพุทธเจ้าจากมเหสีมัลลิกาแต่ยังไม่พบพระองค์ แต่เมื่อพระองค์พบพระพุทธเจ้าในทหฺรสูตรนี้ พระองค์ตรัสถาม

ว่าพระพุทธเจ้าอ้างว่าบรรลุดรฺสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ตรัสว่า มีศาสดาเช่น ปุณณกัสปะ มักขลิโกศล นิครณนาฏบุตร สันยชัยปริพาชก ปกุกถกัจจายนะ และอชิตกัมพละ พร้อมสาวกตน และแก้กว่าพระพุทธเจ้าและเป็นพระอรหันต์ แต่ครุเหล่านี้ไม่ได้อ้างว่าเป็นสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า ตรัส

* พระสูตรต้นปิฎก สังยุตติกาย สภาววรรค [๓. โกศลสังยุต] ๑. ปฐมวรรค ๑. ทหฺรสูตร 112/127-9

ตอบว่าถูกต้อง และพระพุทธเจ้าตรัสว่า มีอยู่ ๔ สิ่งที่ไม่ควรดูหมิ่นเพราะยังเล็กอยู่ คือ พระมหากษัตริย์ หนูน้อย ฐพีไฟ และภิกษุ เจ้าชายหนุ่มไม่ควรดูหมิ่นพระองค์อาจเป็นมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ หรือสร้างความเสียหายได้ ฐพีไฟเลื้อยเร็วอาจกัดคนที่ ประมาทได้ ไฟเล็กถ้าประมาทอาจสร้างความเสียหายได้ ส่วนผู้ใดถูกเทศภิกษุผู้มีศีลแผดเผา บุตรธิดาและปศุสัตว์ของผู้นั้นย่อมพินาศ ทายาทของเขาก็ออมไม่ได้รับทรัพย์มรดก เขาเป็นผู้ไม่มีเครื่องญาติ ไม่มีทายาท ย่อมเป็นเหมือนตาลยอดด้วน

3. เนื้อหาพระสูตร

โดยย่อ

พระสูตรเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงที่ประทับพระพุทธเจ้าและพระเจ้าปเสนทิโกศล เฝ้าสนทนาปราศรัยพอพระทัยและตั้งคำถาม เรื่องผู้ตรัสรู้บุตรสัณณสัมโพธิญาณ และทรงเข้าเนื้อหาที่คล้องจองกับสิ่งที่สนทนาเบื้องต้น ๔ อย่างนี้ ไม่ควรดูถูกดูหมิ่นว่าเล็กน้อย และตรัสภษิตและคาถาพันที่เกี่ยวกับเรื่อง ๔ อย่างไม่ควรดูหมิ่นว่าเล็กน้อย โดยตรัสเหตุผลและท้ายพระสูตร พระเจ้าปเสนทิโกศลทรงตรัสชมภษิตและแสดงตนถึงไตรสรณคมน์เป็นอุบาสกตลอดชีวิต

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากพระสูตรนี้

ด้านบุคคล ประเด็นแรก คือ เน้นที่การกระทำ สามารถนำไปใช้ได้โดยเฉพาะตัวคุณธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงเน้น ดังมีคำที่กล่าวไว้ว่า ไม่สำคัญว่าเป็นใคร แต่สำคัญอยู่ที่ว่าทำอะไร การเป็นใครที่เป็นตัวสถานภาพอาจติดตัวมาแต่เกิดหรือได้มาภายหลังนั้นในระดับสังคมที่ถือยังสำคัญอยู่บ้างแต่จะสำคัญยิ่งกว่าถ้าการกระทำตามสถานภาพนั้น เพราะพระพุทธศาสนาเน้นที่การกระทำไม่ได้เน้นที่ตัวสังคม การกระทำจึงเป็นตัวบ่งบอกว่าเป็นอย่างไร พระสูตรนี้อธิบายได้เป็นอย่างดีให้บุคคลไม่ว่าจะเล็กหรือหนูน้อยหรือสถานภาพชาติกำเนิดหรืออายุอย่างไร ให้ดูไปนานนาน และประเด็นที่ ๒ คือเรื่องการดูหมิ่นดูถูกคนพระสูตรนี้บอกไว้ชัดเจนไม่ให้ดูหมิ่นแต่ให้ให้โอกาสมากกว่า **ด้านสังคม** ประเด็นแรกคือ การให้การนับถือตามชาติชั้น และอายุ บ่งบอกถึงสังคมในสมัยนั้นที่ให้ความสำคัญว่า คนแก่จะต้องรอบรู้เสมอไปและคนหนุ่มจะต้องรู้น้อยเสมอไป เพราะความเชื่อของพระเจ้าปเสนทิโกศลจึงทูลถามฟังคล้ายๆกับจะ

คุณมีนพระพุทเจ้าออกสักหน่อย โดยถามว่า นี่อะไรกันพระสมณโคดม โดยกำเนิดก็ยังเป็นเด็กเล็กกว่า โดยการบวชเล่าก็ยังใหม่ เป็นหลักฐานว่าพระพุทเจ้าทรงพระชนมายุอ่อนกว่าครูทั้ง ๖ อีกประเด็นการตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณนับเป็น Talk of the Town ของคนในสมัยนั้นแม้กระทั่งพระราชายังทรงให้ความสนใจพระทัยมีคนอื่นๆที่ปฏิญาณตนว่า ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณมาก่อน ดังคำถามของพระเจ้าปเสนทิโกศลมักลงท้ายด้วยหรือ แม้กระทั่งครูทั้ง ๖ เองก็อ้างว่าตนเองเป็นพุทธะด้วย แต่ก็ยังเรียนวิชา จินตามณีเป็นต้น ยังมีคนนับถือเป็นจำนวนมาก จนพระเจ้าโกศลรับสั่งให้เข้าเฝ้า แต่เมื่ออาราธนาให้นั่งบนอาสนะกลับไม่กล้านั่ง ทำให้พระองค์ทรงทราบบว่าท่านทั้งหลายไม่มีธรรมที่เป็นแก่นสารอะไรเลย กลับอ้างว่าพระเจ้าปเสนทิโกศลไม่เข้าใจพุทธวิสัย พระราชาจะทรงกริ่งเอาได้ จะเกิดบาปแก่พระองค์เพราะสงสารพระราชาก็ตอบว่าไม่ได้เป็นทั้งที่จริงตัวท่านเหล่านั้นเป็นพุทธะจริงๆ คำตอบนี้ทำให้ลูกศิษย์ยังนับถือเลื่อมใสในตัวท่านเหมือนเดิม

ด้านการศึกษา ประเด็นด้านการศึกษามีหลายด้านจากพระสูตรนี้ทำให้ทราบประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในแคว้นโกศลนับเป็นแคว้นที่ใหญ่และฐานที่มั่นพระพุทธศาสนาครั้งพุทธกาลหลัง ทำให้ทราบปรัชญาศาสนาอินเดียที่มีมานานและความใจกว้างทางศาสนาที่ควรจะนำมาเป็นแบบอย่างบ่งบอกถึงความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก และทำให้ทราบถึงการประยุกต์ใช้ศิลปศาสตร์ของพระพุทเจ้าเพื่อการเผยแผ่พระธรรม โดยพระสูตรนี้พระองค์ใช้ ศาสตร์ที่ ๑๕. ฉันทสา การประพันธ์ ๑๖. เกตุ วิชาพูด ในบรรดา ๑๘ ศาสตร์ประยุกต์สอนได้อย่างได้ผล

¹ ดำรงไว้ด้วยวิชาความรู้ต่างๆ มี ๑๘ ประการ เช่นดำรงไว้ด้วยการคำนวณ ดำรงยัญญ เป็นต้น อันได้มีการเรียนการสอนกันมาตั้งแต่สมัยก่อนพุทธกาล; ๑๘ ประการนั้นมีหลายแบบ ยกมาดูแบบหนึ่งจากคัมภีร์โลกนิติ และธรรมนิติ ได้แก่ ๑. สุตติ ความรู้ทั่วไป ๒. สัมมมติ ความรู้กฎธรรมนิยม ๓. สังขยา คำนวณ ๔. โยคยันตร์ การช่างการ ยนต์ ๕. นิติ นิติศาสตร์ ๖. วิเสสิก้า ความรู้การอันให้เกิดมงคล ๗. คันทัพพา วิชาร้องรำ ๘. คณิกา วิชาบริหารร่างกาย ๙. ธนูปเพธา วิชายัญญ ๑๐. ปุราณา โบราณคดี ๑๑. ตักกิจา วิชาแพทย์ ๑๒. อติหาสา ตำนานหรือประวัติศาสตร์ ๑๓. โชติ ดาราศาสตร์ ๑๔. มายา ดำรงพิชัยสงคราม ๑๕. ฉันทสา การประพันธ์ ๑๖. เกตุ วิชาพูด ๑๗. มันทา วิชามนต์ ๑๘. สัททา วิชาไวยากรณ์, ทั้ง ๑๘ อย่างนี้โบราณเรียกรวมว่าสปีปะ หรือศิลปะ ไทยแปลออกเป็นศิลปศาสตร์ (ดำรงไว้ด้วยศิลปะต่างๆ); แต่ในสมัยปัจจุบัน ได้แยกความหมายศิลปะ กับศาสตร์ ออกจากกัน คือศิลปะ หมายถึง วิทยาการ

ด้านการเผยแพร่การที่จะเผยแพร่ถ้าทำให้ผู้นำนับถือผู้ตามก็จะคล้อยตามประเด็นนี้ กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้าแม้พระองค์จะทำให้มหาเศรษฐีสุทัตตะเลื่อมใสได้แต่ก็ยังเป็นคฤหบดีมีอำนาจทางเศรษฐกิจแต่ไม่มีอำนาจด้านการเมืองการปกครองนี้นับเป็นประโยชน์มหาศาล ซึ่งประเด็นนี้พระพุทธองค์เคยใช้กับอูรุเวลกัสสปะและพระเจ้าพิมพิสาร กษัตริย์แคว้นมคธ คือการเผยแพร่ให้ผู้นำ

5. รูปแบบและวิธีการเผยแพร่ของพระพุทธเจ้า

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) กล่าวไว้ว่า ในการสอนนั้นการเริ่มต้นเป็นจุดสำคัญมากอย่างหนึ่ง การเริ่มต้นที่ดีมีส่วนช่วยให้การสอนสำเร็จผลดีเป็นอย่างมากอย่างน้อยก็เป็นเครื่องดึงความสนใจและนำเข้าสู่เนื้อหาได้ พระพุทธเจ้าทรงมีวิธีเริ่มต้นที่น่าสนใจมาก โดยปกติพระองค์จะไม่ทรงเริ่มสอนด้วยการเข้าสู่เนื้อหาธรรมทีเดียว แต่ทรงเริ่มสนทนากับผู้ทรงพบหรือผู้มาเฝ้าด้วยเรื่องที่เขาเข้าใจดีหรือสนใจอยู่ ดังนั้นในทหสูตรนี้ พระองค์เริ่มต้นด้วยการตรัสสิ่งที่พระเจ้าปเสนทิโกศลรู้ดี ในประเด็นเรื่องการตรัสรู้บุตรสุดตรัสมาสัมโพธิญาณ ซึ่งเป็นประเด็นร้อนในสมัยนั้นเพราะมีศาสดาหลายท่านที่อ้างตนว่าเป็นศาสดาตรัสรู้บุตรสุดตรัสมาสัมโพธิญาณ จากนั้นพระพุทธเจ้าก็เข้าสู่เนื้อหาโดยตรัสถึงสิ่ง ๔ อย่างที่ไม่ควรดูถูกดูหมิ่น ว่าเล็กน้อย ได้แก่ ๑. กษัตริย์ ไม่ควรดูถูกดูหมิ่น ว่ายังทรงพระเยาว์ ๒. งู ไม่ควรดูถูกดูหมิ่น ว่าตัวเล็ก ๓. ไฟ ไม่ควรดูถูกดูหมิ่น ว่าเล็กน้อยและ ๔. ภิกษุ ไม่ควรดูถูกดูหมิ่น ว่ายังหนุ่ม ซึ่งประเด็นนี้คนในสมัยนั้นจะให้ความให้เกิดเกียรติคนที่มีอายุมากเป็นเจ้าหมู่ เจ้าคณะ เป็นคณาจารย์ เป็นผู้มีชื่อเสียงมีเกียรติยศ เป็นเจ้าลัทธิ คนจำนวนมากยกย่องว่าเป็นคนดี ซึ่งในสมัยนั้นร่วมสมัยพระพุทธเจ้าก็คือครูทั้ง ๖ เอง แต่พระพุทธเจ้ายังทรงหนุ่มกว่าท่านเหล่านั้น เป้าประสงค์ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนมี ๓ อย่าง คือ

๑. ทรงสั่งสอนเพื่อจะให้ผู้ฟังรู้ยิ่งเห็นจริงในธรรมที่ควรรู้ควรเห็น

ที่มีวัตถุประสงค์ตรงความงาม เช่น คุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์และจิตรกรรม เป็นต้น ศาสตร์ หมายถึง วิทยาการที่มีวัตถุประสงค์ตรงความจริง เช่น คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๒. ทรงสั่งสอนมีเหตุผลที่ผู้ฟังอาจตรงตามให้เห็นจริงได้

๓. ทรงสั่งสอนเป็นอัครจริย คือผู้ปฏิบัติตามย่อมได้ประโยชน์ โดยสมควรแก่ความปฏิบัติ

ในทหสูตรนี้พระองค์ทรงเน้น ที่อุปมาอุปไมยให้เหมาะกับจริตหรือนิสัยของพระเจ้าปเสนทิโกศลง่ายและ
ไม่ยาก อุปมาสิ่งที่ไม่ควรดูหมิ่น ๔ ประเภะนั้นเป็นตัวอย่างธรรมดาเนื่องจากพระเจ้าโกศลเป็น
พระมหากษัตริย์ที่เพิ่งอภิเษกใหม่แทนพระเจ้าโกศล พระองค์ยังหนุ่มรุ่นเดียวพระพุทเจ้าแต่พระองค์ทรง
ชื่อ ไม่ฉลาดนัก และพระธรรมของพระพุทธเจ้า ทรงแสดงมีเหตุผลคือสิ่งที่รู้อยู่เป็นบุคคลาธิฐานชัดเจน
และนี่เองทำให้พระเจ้าปเสนทิโกศล สามารถน้อมรับและนำไปปฏิบัติแสดงตนถึงพระรัตนตรัย และ
ประกาศตนเป็นอุบาสกตลอดชีวิต เป็นคำสอนพระองค์จึงอัครจริยผู้ปฏิบัติตามแล้ว จะได้รับประโยชน์
ตามสมควรแก่การประพฤติปฏิบัติตนเอง

วิธีการเผยแผร่

ตัวบุคคลผู้สอนเองสำหรับตัวผู้เผยแผร่พระพุทธเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งนับเป็นจริยธรรมของคนที่จะแสดง
ธรรมเองพระพุทธเจ้าทรงวางคุณธรรมสำหรับคนที่แสดงธรรมโดยตรัสพระอานนท์ไว้ดังนี้:-

“อานนท์ การแสดงธรรมให้คนอื่นฟัง มิใช่สิ่งที่กระทำได้ง่าย ผู้แสดงธรรมแก่คนอื่น ฟังตั้งธรรม ๕ อย่าง
ไว้ในใจ คือ

๑. เราจักกล่าวชี้แจงไปตามลำดับ
๒. เราจักกล่าวชี้แจงยกเหตุผลมาแสดงให้เข้าใจ
๓. เราจักแสดงด้วยอาศัยเมตตา
๔. เราจักไม่แสดงด้วยเห็นแก่อาภิส
๕. เราจักแสดงไปโดยไม่กระทบตนและผู้อื่น”^๒

กลวิธีลีลาในการสอน

นับเป็นลีลาในการแสดงธรรม ๔ อย่างคือแจ่มแจ้ง จูงใจ หาญกล้า ำเรงหรือชี้ชัด เชิญชวน คึกคัก เบิก
บาน^๓ การที่พระองค์อธิบายให้เห็นกับตาเป็นรูปธรรมหรือบุคคลาธิฐานชัดเจนแจ่มแจ้ง แก่พระเจ้าป

^๒ อภ.ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๕๕/๑๗๔.

เสนทิโกศลนับเป็นสันตัสสนา จนพระเจ้าปเสนทิโกศลเห็นจริงคล้อยตามนับเป็นสมาทปนา และจากนั้นก็ปลุกให้พระเจ้าปเสนทิโกศลแก้งเกล้า บังเกิดกำลังใจ จนกล่าวว่า พระภาสิตของพระองค์ชัดเจน ไพเราะยิ่งนัก พระภาสิตของพระองค์ชัดเจนไพเราะยิ่งนัก ทรงประกาศธรรมโดยปริยายเป็นอันมาก เปรียบเหมือนบุคคลหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด บอกทางแก่ผู้หลงทาง หรือตามประทีปในที่มืด นับเป็นสมุตเตชนา และท้าวพระสูตรพระองค์ยอมรับเป็นอุบาสกเกิดความชื่นชมขึ้น ร่าเริง เบิกบาน ฟังไม่เบื่อเปื่อยด้วยความหวัง ตั้งใจจะปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไปนับเป็น สัมปหังสนา

รูปแบบวิธีการสอน

รูปแบบวิธีการสอนของพระพุทธเจ้ามีหลายวิธี ด้วยกัน แบบสากัจฉาหรือสนทนา แบบบรรยาย แบบตอบปัญหาแบบวางกฎข้อบังคับ วิธีการสอนที่ใช้ในทหสูตรทรงใช้แบบสนทนาและตอบปัญหา

กลวิธีและอุบายประกอบการสอน

การยกอุทาหรณ์และการเล่านิทานประกอบ การเปรียบเทียบด้วยข้ออุปมา การใช้อุปการณการสอน การทำเป็นตัวอย่าง การเล่นภาษา เล่นคำ และใช้คำในความหมายใหม่ อุบายเลือกคนและการปฏิบัติรายบุคคล การรู้จักจังหวะและโอกาส ความยืดหยุ่นในการใช้วิธีการ การลงโทษและให้รางวัล กลวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สำหรับกลวิธีและอุบายประกอบการสอนที่ใช้ในทหสูตร ทรงยกข้ออุปมาทรงเปรียบเทียบสิ่งที่ไม่ควรดูหมิ่น ๔ ประการชัดเจน การเล่นภาษา เล่นคำ และใช้คำในความหมายใหม่ ด้วยทรงใช้คำ เวຍยากรณภาสิตนี้แล้ว จึงได้ตรัสคาถาประพันธ์นับเป็นความไพเราะทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายและเสนาะหู อุบายเลือกคนและการปฏิบัติรายบุคคล พระองค์รู้ว่าพระเจ้าปเสนทิโกศลเป็นกษัตริย์ใหม่ และชื่อ และนับว่าเป็นจังหวะและโอกาสที่พระองค์จะทำให้พระเจ้าปเสนทิโกศลเลื่อมใสง่ายต่อการประกาศพระสัทธรรมในแคว้นโกศลแห่งนี้ นับเป็นการรู้จักจังหวะและโอกาสที่พอเหมาะของพระพุทธองค์

³ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) พุทธวิธีในการสอน, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิกจำกัด ๒๕๔๔ หน้า 45.

6. ผลที่ได้รับจากการเผยแพร่

ด้านผู้เผยแพร่ พระพุทธเจ้าเองทรงบำเพ็ญพุทธจริยา คือโลกัตถจริยาและ พุทธัตถจริยา ทรงทำหน้าที่ของพระพุทธเจ้า เช่นทรงแสดงธรรม ทรงแนะนำให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหน้าที่ของตน ทรงวางพระองค์ต่อผู้ที่เข้ามาบวชและแสดงตนเป็นอุบาสกอุบาสิกา ในฐานะของบิดากับบุตร ผู้ปกครองกัลยาณมิตร ศาสดาผู้เอ็นดูเป็นต้น ตามสมควรแก่บุคคลและโอกาสนั้น ๆ จนสามารถประดิษฐานเป็นรูปสถาบันศาสนาสืบต่อกันมาได้ จากพระสูตรนี้เห็นได้ว่าเป็นพระสูตรแรกที่พระเจ้าประเสนทิโกศลทรงเข้าเฝ้าและเป็นโอกาสที่ดีที่พระองค์จะได้แก้ความเห็นของพระราชาให้ถูกต้องและพระองค์ก็ทรงบำเพ็ญพุทธกิจสั่งเคราะห์พระราชาให้เลื่อมใสเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชาที่จะปฏิบัติธรรมให้สูงยิ่งขึ้นไป **ด้านผู้ฟัง** ในที่นั้นไปที่พระเจ้าประเสนทิโกศลเองพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ถึงแม้จะยังใหม่แต่ก็ทรงเรียนรู้จากครูหลายท่านพระองค์ทรงพอพระทัยในคำสั่งสอนเป็นอย่างมากเมื่อพระพุทธเจ้าทรงตรัสเสร็จได้กราบทูลพระพุทธเจ้าว่า พระภาสิตของพระองค์ชัดเจนไพเราะยิ่งนัก พระภาสิตของพระองค์ชัดเจนไพเราะยิ่งนัก ทรงประกาศธรรมโดยปริยายเป็นอันมาก เปรียบเหมือนบุคคลหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด บอกทางแก่ผู้หลงทาง หรือตามประทีปในที่มืด ด้วยตั้งใจว่า 'คนมีตาดีจักเห็นรูปได้' ฉะนั้น ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์นี้ขอถึงพระผู้มีพระภาคพร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์เป็นสรณะ ขอพระผู้มีพระภาคโปรดทรงจำข้าพระองค์ว่าเป็นอุบาสก ผู้ถึงสรณะตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปจนตลอดชีวิต นี่เป็นนิมิตหมายที่ดีว่าพระพุทธศาสนาและพระธรรมรวมถึงพระสงฆ์เองจะแพร่หลายในแคว้นโกศล นี่เองทำให้พระพุทธเจ้าประทับจำพรรษาในที่แคว้นนี้เป็นเวลา ๒๕ พรรษาเรียกว่าว่าครึ่งของพุทธภารกิจพระองค์ทรงประดิษฐานพระศาสนาและนับเป็นฐานที่มั่นแห่งที่ ๒ รองจากแคว้นมคธที่เป็นต้นพุทธกาล **ด้านสังคม** นับได้รับผลมหาศาลเมื่อพระราชาทรงเลื่อมใสและเข้าใจถูกต้องก็เป็นสิ่งง่ายที่ประชาชนจะต้องรับฟังและปฏิบัติตาม สังคมในแคว้นโกศลที่มีผู้คนหลากหลายทางด้านความคิด และการประพฤติปฏิบัติก็จะทำความเห็นให้ถูกต้องตามพระราชาที่เป็นหัวหน้าผู้ปกครองของแผ่นดิน และสังคมก็จะเข้าใจมากยิ่งขึ้นในการที่จะให้เกียรติและไม่ดูหมิ่นกันและกันในทุกๆเรื่อง

ชาดกศึกษา โคธชาดก* ฤาษีกินเหี้ย

โดย...นาคสิริ

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้หลอกลวงรูปหนึ่ง ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า... กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีดาบสผู้มีตบะกล้าตนหนึ่ง เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้าน จึงได้สร้างศาลาไว้ให้ที่ชายป่าแห่งหนึ่งใกล้บ้าน ครั้นนั้น พระโพธิสัตว์ได้เกิดเป็นเหี้ยตัวหนึ่ง อาศัยอยู่ที่จอมปลวกแห่งหนึ่ง ใกล้ที่จंगกรรมของดาบสนั้น มันจะไปหาดาบสวันละสามครั้งเป็นประจำทุกวัน เพื่อฟังธรรม ไหว้ดาบสแล้ว จึงกลับไปอยู่ที่อยู่ของตน ต่อมาไม่นาน ดาบสนั้น ได้อำลาชาวบ้านไปที่อื่น ได้มีดาบสโง่งมคนหนึ่ง เข้ามาอาศัยในศาลานั้นแทน เหี้ยพระโพธิสัตว์ก็คิดว่า แม่ท่านผู้นี้ก็ทรงศีลเหมือนกัน จึงไปหาดาบสนั้นเช่นเดิม อยู่มาวันหนึ่ง ฝนได้ตกมาในฤดูแล้ง ฝูงแมลงเม่าได้พากันบินออกจากจอมปลวกเป็นจำนวนมาก ฝูงเหี้ยก็ได้ออกมากินแมลงเม่าเหล่านั้น พวกชาวบ้านพากันออกมาจับเหี้ยแล้วปรุงเป็นอาหาร รสอร่อยนำมาถวายดาบส ดาบสได้ฉันเนื้อนั้นแล้วติดใจในรส เมื่อทราบว่าเป็นเนื้อเหี้ยจึงคิดได้ว่า " มีเหี้ยใหญ่ตัวหนึ่งมาหาเราเป็นประจำ เราจะฆ่ามันกินเนื้อ" จึงให้ชาวบ้านเอาเครื่องปรุงมาไว้ให้ ได้นั่งถือค้อนห่มคลุมผ้าอยู่ที่ประตูศาลา เย็นวันนั้น เหี้ยโพธิสัตว์ได้ไปหาดาบสตามปกติ ได้เห็นท่านั่งที่แปลกของดาบส คิดว่า " วันนี้ดาบส นั่งท่าที่ไม่เหมือนวันก่อน นั่งช้าเลื่องเราเป็นประจำ " จึงไปยืนดูอยู่ใต้ทิศทางลม ได้กลิ่นเนื้อเหี้ย จึงทราบว่ " ดาบสโง่งมนี้ คงฉันเนื้อเหี้ย ติดใจในรสแล้ว คราวนี้ หวังจะตีเรา เอาเนื้อไปแกงเป็นอาหารแน่ๆ " จึงไม่ยอมเข้าไปใกล้ ถอยกลับแล้ววิ่งหนีไป ฝ่ายดาบสโง่งมทราบว่าเหี้ยรู้ตัวไม่ยอมมาแล้ว จึงลุกขึ้นขว้างค้อนตามหลังไป ค้อนได้ถูกเพียงหางเหี้ยเท่านั้น เหี้ยได้หลบเข้าไปในจอมปลวกอย่างรวดเร็ว โพล่เพียงศีรษะ

* เรื่องที่๘ ในอสังคัมภานวรรค หน้า ๕๔๗-๕๕๐ พระสูตรและอรรถกถาแปล ขุททกนิกาย เอกนิบาตชาดก เล่มที่ ๓ ภาคที่ ๒

ที่มา : หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ ๑ โดย พระมหาสุนทร สุนทรธมโม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

- 13 -

Jataka Studies (ธรรมชาดกภาษาอังกฤษ)

By...Santacitto

คอลัมน์นี้เน้นไปที่ชาดกภาษาอังกฤษโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านฝึกภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องเล่าง่ายๆ และมีการวิเคราะห์บางอย่างเพิ่มเติม โดยเรื่องแรกผู้เขียนขอนำเสนอเรื่องที่เกิดขึ้นมาบนโลกใบนี้มักจะได้รับจากผู้อื่น บางคนก็ยินดีพอใจแต่บางคนก็ไม่สู้จะพอใจเท่าไรนัก เป็นทั้งอารมณ์ที่น่าพอใจ (desirable) และไม่น่าพอใจ (undesirable)

A Man Named Bad* [Self Acceptance]

Once upon a time there was a world famous teacher in Takkasila, in north-western India. He had 500 high class students who learned sacred teachings from him.

It just so happened that one of these high class students had been named 'Bad' by his parents. One day he thought, "When I am told, 'Come Bad', 'Go Bad', 'Do this Bad', it is not nice for me or others. It even sounds disgraceful^ψ and unlucky." So he went to the teacher and asked him to give him a more pleasant name, one that would bring good fortune rather than bad. The teacher said, "Go my son, go wherever you like and find a more fortunate name. When you return, I will officially give you your new name."

The young man named Bad left the city, and traveled from village to village until he came to a big city. A man had just died and Bad asked what his name was. People said, "His name was Alive.(เป็น)" "Alive also died?" asked Bad. The people answered, "Whether his name be Alive or whether it be Dead, in either case he must die. A name is merely a word used to recognize a person. Only a fool would not know this!" After hearing this, Bad no longer felt badly about his own name — but he didn't feel good about it either. As he

* http://www.buddhanet.net/bt_50.htm Buddhist Tales for young & Old

^ψ adj. น่าขายหน้า, เป็นที่เสื่อมเสีย V. ทำให้อับอายขายหน้า s. shame, embarrass, humiliate

continued on his way into the city, a debt-slave girl was being beaten by her masters in the street. He asked, "Why is she being beaten?" He was told, "Because she is a slave until she pays a loan debt to her masters. She has come home from working, with no wages[•] to pay as interest on her debt." "And what is her name?" he asked. "Her name is Rich." they said. "By her name she is Rich but she has no money even to pay interest?" asked Bad. They said, 'Whether her name be Rich or whether it be Poor, in either case she has no money. A name is merely a word used to recognize a person. Only a fool would not know this!' After hearing this, Bad became even less interested in changing his name.

After leaving the city, along the roadside he met a man who had lost his way. He asked him, "What is your name? " He replied, 'My name is Tourguide(คนนทาง)." "You mean to say that even a Tourguide has gotten lost?" asked Bad. Then the man said, "Whether my name be Tourguide or whether it be Tourist, in either case I have lost my way. A name is merely a word used to recognize a person. Only a fool would not know this!" Now completely satisfied with his own name, Bad returned to his teacher.

The world famous teacher of **Takkasila** asked him, "How are you, my son? Have you found a good name?" He answered, "Sir, those named Alive and Dead both die, Rich and Poor may be penniless[✱], Tourguide and Tourist can get lost. Now I know that a name is merely a word used to recognize a person. The name does not make things happen, only deeds do. So I'm satisfied with my name. There's no point in changing it."

• pl. ค่าจ้าง ค่าแรง s. pay, compensation, salary, rate, earnings

✱ adj. ยากจน, ไม่มีเงิน, หมดตัว s. poor, needy, destitute A, rich, wealthy, prosperous, better-off

The teacher summarized the lesson his pupil had learned this way — "By seeing Alive as dead, Rich as poor, Tourguide as lost, Bad has accepted himself."

The moral is: "A rose by any other name would smell as sweet."

ประเด็นเรื่องชื่อนับเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ที่ยังยึดอยู่ที่ตัวสัญลักษณ์สมมติ โดยเน้นเรื่องราวในสมัยพุทธกาลมีผู้รู้ท่านเรียบเรียงที่มาของชื่อเป็น ๘ ประเด็น* คือ

1. ชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ ได้แก่ที่ตั้งไว้ตอนเด็กอย่างไร ก็ยังคงอยู่อย่างนั้น เช่น อานนท์ โอสธ ปันถก พากุลละ จิตตะ นันทะ
2. ชื่อที่มาจากแม่ เช่น สารีบุตร เพราะมีแม่ชื่อสารี ปุณณมันตานีบุตร เพราะเป็นบุตรของนางมันตานี
3. ชื่อที่มาจากโคตร เช่น โสณะ โกฬิวิสะ เพราะเกิดมาจากตระกูลของแพทย์ (พ่อค้า) กัจจายณะ
4. ชื่อที่ได้รับเพราะผลแห่งกรรม เช่น ขุชชุตตรา ปัญจปาปา ลกฺขณทกภิกขุ กุณฑธานะ
5. ชื่อที่เกิดจากการกระทำ เช่น สามาวดี เพราะล้อมรั้ว ปฏาจารา เพราะไม่มีผ้าถุง กุณฑลเกสา (กุณฑลเกสี) เพราะมีผมคล้ายตุ้มหู
6. ชื่อที่ได้รับมาเพราะชื่อเดิมและสถานที่ เช่น อรุเวลกัศสปะ เดิมชื่อกัศสปะ แต่เพราะอยู่อรุเวลา จึงชื่อว่า อรุเวลกัศสปะ
7. ชื่อที่ได้รับเพราะรูปร่าง เช่น ปัญจสิขะ เพราะมีผมห้าแฉก กิสา เพราะมีรูปร่างผอม อุกคะ เพราะร่างกายสูง
8. ชื่อที่ผสมกัน เพราะรวมชื่อเดิมและรูปร่างที่ปรากฏไว้ด้วยกัน เช่น กาฬุทายี เดิมชื่อ อุทายี แต่เพราะดำ จึงชื่อว่า กาฬุทายี พาหิยะ ทารุจิริยะ เพราะอยู่แคว้นพาหิยะ (แคว้นภายนอก) และเพราะนุ่งผ้ากรองด้วยเปลือกไม้
9. ชื่อที่ผู้อื่นตั้งขึ้นให้ใหม่ เช่น อนาถปิณฑิกะ เพราะมีก้อนข้าวเพื่อคนยากไร้ กุมารกัศสปะ เดิมชื่อ กัศสปะ แต่เพราะไปซ้ากับผู้อื่น เขาจึงเรียกชื่อใหม่ว่า กุมารกัศสปะ เพราะบวชตั้งแต่วัยเป็นเด็กแล้วท่านผู้อ่านละมีชื่ออยู่ในประเภทไหนครับ

* สุขญาสาสุกแสง, ที่มาของชื่อ

พุทธเทคโนโลยี

โดย...บุรพา

คอลัมน์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอพระพุทธศาสนาและเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลข่าวสารที่พระพุทธศาสนาไปเกี่ยวข้อง ในแง่การเผยแพร่ข้อมูลเว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ หรือข้อมูลต่างๆด้านพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจในสื่อเหล่านั้น โดยให้ชาวพุทธรู้จักบริโภคสื่ออย่างเป็นนายหรือเป็นอิสระ แทนที่จะมีท่าทีเพียงแต่เพื่อเสพบริโภคเท่านั้นแต่ให้มีปัญญาเป็นนักศึกษา นักสร้างสรรค์ และเป็นอิสระโดยนำมาใช้ในแง่ ทำประโยชน์สุขเพื่อสังคมโดยรวมแทนที่จะแสวงหาประโยชน์จากเทคโนโลยีทางวัตถุ เท่านั้น ในครั้งนี้ข้าพเจ้าขอนำเสนอเว็บไซต์ทางพระพุทธศาสนาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านในการที่จะไปต่อยอดค้นคว้าหาความรู้ทางพระพุทธศาสนาสืบต่อไป โดยเว็บไซต์แรกที่ยากแนะนำคือ ถ้าเป็นภาษาอังกฤษได้แก่ <http://www.buddhanet.net> มีข้อมูลทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษที่ครบถ้วนสมบูรณ์แบบที่สุดทั้งคู่มือหรือหนังสือทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจทุกนิกาย และมีไฟล์เสียงดาวโหลดได้ มีการลิงค์ไปยังเว็บไซต์ที่น่าสนใจทั่วโลก และอื่นๆอีกเพียบมากมายดำเนินงานโดยพระภิกษุชาวออสเตรเลีย สมาคมศึกษาพุทธธรรม (Buddhadharma Education Association Inc.)

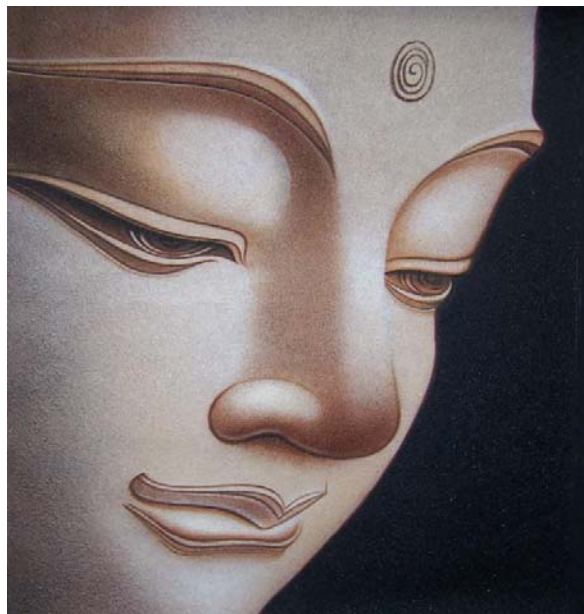
เว็บไซต์อังกฤษ: <http://www.buddhanet.net>

เว็บไซต์ภาษาไทย: <http://www.dhammathai.org>

สำหรับเว็บไซต์ ธรรมะภาษาไทย ที่มีเนื้อหาครบสมบูรณ์มาก และผู้อ่านไม่ควรพลาดเข้าไปชมคงเป็นเว็บไซต์ <http://www.dhammathai.org/indexthai.php> เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ภาษาอังกฤษยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนภาษาไทยมีทั้งไฟล์ภาพ ไฟล์เสียง ดำเนินงานโดย บริษัท เร็ลเน็ตโซลูชั่น

โดย คุณลั่นชาย ว่องวานิช ได้มุ่งมั่น เห็นความสำคัญของธรรมะ และพระพุทธศาสนา จึงได้จัดทำเว็บไซต์ "ธรรมะไทย" ขึ้นมา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อเป็นศูนย์กลางและสื่อกลางในการเผยแผ่พระธรรมแก่ผู้สนใจทั่วไป ทั้งในประเทศไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจในพระพุทธศาสนา นิกายเถรวาท (หินยาน) ซึ่งเป็นพระพุทธศาสนานิกายหลักของคนไทย โดยได้จัดทำข้อมูลเป็น ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ก็ขออนุโมทนาทั้ง ๒ เว็บไซต์ที่เสียสละทั้งกำลังกายกำลังใจและกำลังทรัพย์เพื่อเผยแผ่พุทธธรรม และเว็บไซต์อื่นๆ จงพัฒนาไปเรื่อยๆ เพื่อพุทธธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้อยู่คู่โลกตลอดกาลนาน

Whoever, whether at morning, noon or night,
practice righteousness of body, speech and mind.
They have a happy morning, a happy noon
and a happy night.

Buddha

หนังสือพระพุทธศาสนานำอ่าน

โดย...พิสิทธิ

สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางพระพุทธศาสนาที่จะแนะนำฉบับแรก ภาษาไทยและภาษาอังกฤษซึ่งเป็นหนังสือที่น่าสนใจสำหรับท่านที่ต้องการทราบประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา โดยเฉพาะในประเทศอินเดียมีความเป็นมาอย่างไร ชื่อหนังสือภาษาอังกฤษ คือ Indian Buddhism แต่งโดยท่าน A.K. Warder. พิมพ์ที่ New Delhi, Motilal Banarsidass, 2004 เนื้อหาโดยสังเขป มีอารัมภบท บทที่ 1 : Indian civilisation before the Buddha บทที่ 2. India in the time of the Buddha. บทที่ 3. The life of the Buddha. บทที่ 4. The doctrine of the Buddha. บทที่ 5. Causation. บทที่ 6. Buddhism and society. บทที่ 7. Collecting the Tripitaka. บทที่ 8. The popularisation of Buddhism. บทที่ 9. The Eighteen Schools. บทที่ 10. Mahayana and Madhyamaka. บทที่ 11. Idealism and the theory of knowledge. บทที่ 12. The great universities and the Mantrayana. Conclusion. Bibliography. Index. หนังสือเล่มนี้บรรยายประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศอินเดีย มีการเปรียบเทียบข้อมูลหลายภาษาดั้งเดิมที่หาได้ มี 3 ส่วนเท่าๆกัน ส่วนแรกเป็นเรื่องพระพุทธศาสนาดั้งเดิม ที่หลายนิกายเห็นร่วมกัน มีการใช้วิธีวิจารณ์หนังสือเก่าๆ ของแต่ละนิกาย และถือเป็นพื้นฐานทางพระพุทธศาสนา ก่อนที่จะแตกกันหลังพุทธกาล ประมาณ 100 ปี ส่วนที่ 2 เป็นพัฒนาการของนิกาย ทั้ง 18 ในยุคพุทธศาสนาดั้งเดิม (early Buddhism) มีการแสดงหลักคำสอนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน มีสถวีรวัชระ หรือ เถรวาทสายบาลี บางพวกมีการเพิ่มหรือดัดแปลงคำสอนดั้งเดิม ส่วนที่ 3 บรรยายพัฒนาการของมหายานและมนตรยาน วิถีโพธิสัตว์และพิธีกรรม มีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ของมหายานและนิกายดั้งเดิม โดยละเอียด เจตนารมณ์หนังสือเล่มนี้เน้นที่คำสอนที่เป็นเชิงสังคม ที่เกี่ยวกับ สังคมโลกมากกว่านิพพาน ทีมงานเขียนสมัยใหม่ด้านพระพุทธศาสนาไม่ค่อยมีมากนัก

ส่วนภาษาไทยขอแนะนำหนังสือท่านเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ชื่อหนังสือ “**จาริกบุญ จาริกธรรม**” เหมาะแก่พระคุณเจ้าญาติโยมที่จะเดินทางไปจาริกบุญที่ประเทศอินเดียควรมีติดตัวเพื่อจะได้เข้าใจประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในประเทศอินเดียและมีชีวิตประกอบบรรยาย 10 ตอนด้วย

พุทธศาสนาในต่างแดน

โดย...ดวงดีภิกขุ

สัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนาทั้งเถรวาท มหายาน และวัชรยานหรือลามา มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งสิ่งอันเป็นมงคลแปดประการ ชรรณจักร ดอกบัว วัชรหรือสายฟ้า กงล้อใช้สวดมนต์ พุทธรูปปางต่างๆ รอยพระพุทธบาท มณฑล ระฆังและธงทางพระพุทธศาสนา แต่ประเทศไทยนั้นจะมีธงชรรณจักรสี่เหลี่ยมเป็นธงทางพระพุทธศาสนา

ธงพระพุทธศาสนานานาชาติ เป็นธงที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่โดยการร่วมกันออกแบบของท่าน เจ. อาร์. เดอซิลวา และพันเอก เฮนรี สตีล โอลคอตต์ เพื่อแสดงออกถึงการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศศรีลังกา ปี พ.ศ. 2423 (C.E. 1880) ได้รับการยอมรับว่าเป็นธงพระพุทธศาสนานานาชาติ จากสภาพุทธโลก ปี ค.ศ. 1952 พันเอก เฮนรี สตีล โอลคอตต์ ออกแบบตามฉัพพรรณรังสีที่เปล่งประกายรูปพระเศียรพระพุทธเจ้าหลังพระองค์ตรัสรู้

The Buddhist flag is a modern creation it was jointly designed by Mr J.R. de Silva and Colonel Henry S. Olcott to mark the revival of Buddhism in Ceylon. It was accepted as the International Buddhist Flag by the World Buddhist Congress. Colonel Olcott designed a flag from the six colours of the aura that he believed shone around the head of the Buddha after His Enlightenment.

แถบธงทั้งหมดมี ๕ สี

The first five stripes of the flag are of five colours.

Blue:	พระมหากรุณาธิคุณ Universal Compassion
Yellow :	ทางสายกลาง The Middle Path
Red :	มงคล Blessings
White :	พระวิสุทธิคุณ และวิมุตติ Purity and Liberation
Orange :	พระปัญญา Wisdom

แบบที่ ๖ ผสมทั้ง ๕ สี แต่แยกออกเป็นแต่ละองค์
สี แต่การออกแบบ มีการแยกสีออกแต่ละส่วน
เป็นสัญลักษณ์ถึงเอกภาพชาวพุทธ และมีการใช้
กันแพร่หลายทั่วโลก เกือบ ๖๐ ประเทศ ในงาน
เฉลิมฉลองเทศกาลงานพระพุทธศาสนา
โดยเฉพาะเทศกาลวิสาขบูชา ท่านพันเอก เฮนรี
สติล โอลcott เป็นพุทธศาสนิกชนอเมริกันที่
โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งที่อุทิศทำชีวิตตนทั้งหมด
เพื่อชาวเอเชีย มีชื่อเสียงเป็นบิดาด้านการ
เคลื่อนไหวพุทธศาสนาศึกษา โดยได้ริเริ่ม
สถาบันการศึกษาทั้ง โรงเรียนและวิทยาลัยเกือบ
๔๐๐ แห่ง ในประเทศศรีลังกา

The sixth colour is a conglomeration of the five, but for the design, it has been separated into its constituent colours. The colonel's flag later came to symbolize the unity of Buddhists. Thereafter, it has been used worldwide and has been used in nearly 60 countries during Buddhist festive seasons, particularly during the Vesak celebrations. Colonel Olcott was one of the greatest American Buddhists who dedicated his later life entirely to the people of Asia. He is known as the father of the Buddhist education movement since he initiated the establishment of close to 400 Buddhist schools and colleges in Sri Lanka.

ในโอกาสหน้าจะได้นำเสนอสัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนาอื่นๆต่อไป

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

โดย...อภิชาโต

วันมาฆบูชา วันประกาศอิสรภาพ "มาฆะ" เป็นชื่อของเดือน ๓ มาฆบูชา นั้น ย่อมาจากคำว่า "มาฆบูรณมี" แปลว่าการบูชาพระในวันเพ็ญ เดือน ๓ วันมาฆบูชาจึงตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ แต่ถ้าปีใดมีเดือน อธิกมาส ก็จะมีเดือน ๘ สองครั้ง วันมาฆบูชาก็จะเลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เป็นวันสำคัญวันหนึ่งในทางพุทธศาสนา คือเป็นวันที่มีการประชุมสังฆสันนิบาตครั้งใหญ่ในพุทธศาสนา ที่เรียกว่า **"จาตุรงคสันนิบาต"** และเป็นวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดง **โอวาทปฐิโมกข์** แก่พระสงฆ์สาวกเป็นครั้งแรก ณ เวฬุวันวิหารกรุงราชคฤห์เพื่อให้พระสงฆ์นำไปประพฤติปฏิบัติ เพื่อจะยังพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

คำว่า "จาตุรงคสันนิบาต" แยกศัพท์ได้ดังนี้ คือ "จาตุร" แปลว่า ๔ "องค์" แปลว่า ส่วน "สันนิบาต" แปลว่า ประชุม ฉะนั้นจาตุรงคสันนิบาตจึงหมายความว่า "การประชุมด้วยองค์ ๔" กล่าวคือมีเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นพร้อมกันในวันนี้คือ

๑. เป็นวันที่ พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า จำนวน ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมพร้อมกันที่เวฬุวันวิหารในกรุงราชคฤห์ โดยมีได้นัดหมาย
๒. พระภิกษุสงฆ์เหล่านี้ล้วนเป็น "เอหิภิกขุอุปสัมปทา" คือเป็นผู้ที่ได้รับการอุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้าทั้งสิ้น
๓. พระภิกษุสงฆ์ทุกองค์ที่ได้มาประชุมในครั้งนี้ ล้วนแต่เป็นผู้ได้บรรลุพระอรหันต์แล้วทุก ๆ องค์
๔. เป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงกำลังเสวยมาฆฤกษ์

การปฏิบัติตนสำหรับพุทธศาสนิกชนในวันนี้ก็คือ การทำบุญ ตักบาตรในตอนเช้า หรือไม่ก็จัดหาอาหารคาวหวานไปทำบุญฟังเทศน์ที่วัด ตอนบ่ายฟังพระแสดงพระธรรมเทศนา ในตอนกลางคืน จะพากันนำดอกไม้ ธูปเทียน ไปที่วัดเพื่อชุมนุมกันทำพิธีเวียนเทียน รอบพระอุโบสถ พร้อมกับพระภิกษุสงฆ์ โดยเจ้าอาวาสจะนำว่า นะ โม ๓ จบ จากนั้นกล่าวคำ ถวาย ดอกไม้ธูปเทียน ทุกคนว่าตาม จบแล้วเดินเวียนขวา ตลอดเวลาให้ระลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ จนครบ ๓ รอบ แล้วนำดอกไม้ ธูปเทียนไปปักบูชาตามที่ทางวัด เตรียมไว้ เป็นอันเสร็จพิธี

กิจกรรมต่างๆ ที่ควรปฏิบัติในวันมาฆบูชา

๑. ทำบุญตักบาตร

๒. ไปวัดเพื่อปฏิบัติธรรม และฟังพระธรรมเทศนา

๓. ไปเวียนเทียนที่วัด

๔. ประดับธงชาติและศาสนาตามอาคารบ้านเรือนและสถานที่ราชการ

ข้อที่น่าสนใจคือ คำว่า พระปาติโมกข์ ซึ่งมี ๒ ประการ คือ (๑) โอวาทปาติโมกข์ (๒) อาณาปาติโมกข์

คำว่า โอวาทปาติโมกข์ หมายถึงข้อบังคับที่มีลักษณะเป็นคำสั่งและคำสอน มี ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ระดับเป้าหมาย หรืออุดมการณ์ใน

พระพุทธศาสนา ความอดทนคือความอดกลั้นเป็นธรรมเผาบาปอย่างยิ่ง ท่านผู้รู้ทั้งหลายกล่าวนิพพานว่า ยอดเยี่ยม ผู้ทำร้ายผู้อื่นไม่เชื่อว่าเป็นบรรพชิต ผู้เบียดเบียนผู้อื่นไม่เชื่อว่าเป็นสมณะ ตอนที่ ๒ เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา เป็นหลักการ ความไม่ทำบาปทั้งสิ้น ความทำกุศลให้ถึงพร้อม ความทำจิตของตนให้ผ่องใส นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ตอนที่ ๓ เป็นคำสอนที่จัดว่าเป็นคุณสมบัติของนักเผยแผ่พระพุทธธรรม ลักษณะความประพฤติ ที่แสดงถึงจริยธรรมภายใน และคุณสมบัติที่จะแสดงออกในภายนอกด้วย (๑) ความไม่กล่าวให้ร้าย (๒) ความไม่ทำร้าย (๓) ความสำรวมในพระปาติโมกข์ (๔) ความเป็นผู้รู้ประมาณในภัตตาหาร (๕) ที่นั่งที่นอนสงัด (๖) ความประกอบเอื้อเฟื้อในอธิจิต นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย โอวาทปาติโมกข์ เป็นหลักคำสอนสำคัญของพระพุทธศาสนา หรือคำสอนอันเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา ได้แก่ พระพุทธพจน์ ๓ คาถากึ่ง ที่พระพุทธเจ้าตรัสแก่พระอรหันต์ 1,250 รูป ผู้ไปประชุมกันโดยมิได้นัดหมาย ซึ่งพระอรหันต์เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นพระที่พระพุทธเจ้าบวชให้ทั้งสิ้น (เอหิภิกขุอุปสัมปทา) ณ พระเวฬุวนาราม ในวันเพ็ญเดือน 3 ที่เราเรียกกันว่าวันมาฆบูชา (อรรถกถากล่าวว่า พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์นี้แก่ที่ประชุมสงฆ์ตลอดมา เป็นเวลา 20 พรรษา ก่อนที่จะโปรดให้สาวคปาติโมกข์อย่างปัจจุบันนี้แทนต่อมา)

ส่วน “อาณาปาติโมกข์” หมายถึงข้อบังคับที่เป็นบทบัญญัติอย่างชัดเจน สิกขาบทที่มาในพระปาติโมกข์ทั้งหมด ทั้งของภิกษุสงฆ์และของภิกษุณีสงฆ์ แม้บทบัญญัติบางอย่างที่มีบทกำหนดโทษไว้ชัดเจนก็

อนุโลมเข้าในอาณัติปาติโมกข์ด้วย เมื่อมีการบัญญัติสิกขาบทชัดเจน พระพุทธเจ้าทั้งหลายจะทรงหยุดแสดงโอวาทปาติโมกข์ ทรงอนุญาตให้ภิกษุสงฆ์แสดง เฉพาะอาณัติปาติโมกข์ ความจริง สาเหตุที่ไม่ทรงแสดงปาติโมกข์ด้วยพระองค์เองหลังจากที่ทรงบัญญัติสิกขาบทแล้วนั้น ไม่ได้หมายถึงจะทรงมอบภาระให้ภิกษุสงฆ์รับผิดชอบ แต่ทรงคำนึงความสำคัญและความบริสุทธิ์แห่งโอวาทปาติโมกข์พระพุทธเจ้าทรงกระทำอุโบสถยกโอวาทปาติโมกข์ขึ้นแสดงเฉพาะในที่ประชุมสงฆ์บริสุทธิ์เท่านั้น เมื่อภิกษุมีจำนวนมากขึ้น เป็นการยากที่จะมีเฉพาะผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดในที่ประชุมสงฆ์จึงทรงผ่อนคลายเป็นภิกษุสงฆ์กระทำอุโบสถและยก อาณัติปาติโมกข์ ขึ้นแสดง

กาถาโอวาทปาฏิโมกข์*

กาถาดั้งเดิม	คำแปล
❖ สพฺพปาปสฺสอํกรณํ กุสลสฺสุปสมฺปทา สจฺจิตฺตปริโยทปนํ เอตํ พุทฺธาน สาสนํฯ	❖ การไม่ทำความชั่วทั้งปวง ๑ การบำเพ็ญแต่ความดี ๑ การทำจิตของตนให้ผ่องใส ๑ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย
❖ ขนฺตี ปรมํ ตโป ตีติกขา นิพฺพานํ ปรมํ วทฺหติ พุทฺธา น หิ ปพฺพชิตो ปรูปฺภเวตี สมโณ โหติ ปรี วิหฺวณฺณโตฯ	❖ ขันติ คือความอดกลั้น เป็นตบะอย่างยิ่ง พระพุทธเจ้าทั้งหลายกล่าวว่า นิพพานเป็นบรมธรรม ผู้ทำร้ายคนอื่น ไม่ชื่อว่าเป็นบรรพชิต ผู้เบียดเบียนคนอื่น ไม่ชื่อว่าสมณะ
❖ อนุปวาโท อนุปมาโต ปาติโมกฺเข จ สํวโร มตฺตณฺณตา จ ภตฺตสฺมิ ปนฺตณฺจ สยนาสนํ อริจิตฺเต จ อาโยโค เอตํ พุทฺธาน สาสนํฯ	❖ การไม่กล่าวร้าย ๑ การไม่ทำร้าย ๑ ความสำรวมในปาฏิโมกข์ ๑ ความเป็นผู้รู้จักประมาณในอาหาร ๑ ที่นั่งนอนอันสงัด ๑ ความเพียรในอธิจิต ๑ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

การประกาศในวันนี้เป็นทำที่ของชาวพุทธที่นำไปปฏิบัติให้เป็นนิสัยและเป็นลักษณะอันพึงประสงค์ของชาวพุทธเอง เป็นการประกาศที่ยิ่งใหญ่ ให้มนุษย์ดำเนินตามวิธีอย่างนี้ และให้พระสงฆ์ในฐานะผู้นำทางด้านจิตวิญญาณพึงสำเหนียกและสำรวมด้วยการปฏิบัติตนในฐานะเป็นผู้เสียสละ และพระอรหันต์สาวกสงฆ์ทั้งหมดนับเป็นตัวอย่างที่ให้ชาวพุทธนั้นเอาเป็นแบบอย่างท่านทั้งหลาย รวมทั้งความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระพุทธเจ้าทรงเน้นคือพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อสรรพสัตว์

* พระสูตรต้นปิฎก เล่ม ๒ ทีฆนิกาย มหาวรรค มหาปทานสูตร อรรถกถา มหาปทานสูตร

สิ่งที่ประพจน์แล้วไม่มีคำว่า...เสียใจ

โดย...ธัญลักษณ์

ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ศึกษาบทพระราชนิพนธ์ ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง โคลงสุภาษิตนฤทมนการ ซึ่งเนื้อหาในบทประพันธ์ได้กล่าวถึง กิจที่ผู้ประพจน์แล้วจะไม่พบกับคำว่า เสียใจ ซึ่งข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วก็เห็นจริงตามสุภาษิตที่ปรากฏในบทประพันธ์ กอปรกับได้สนทนากับ กัลยาณมิตรบางคนซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะพอมีความคิดในการไตร่ตรองเรื่องนี้ เนื่องจากจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และวัยวุฒิก็สมควรพอที่จะมีความเห็นในเรื่องนี้ได้ ผลจากการสนทนาได้มีความเห็น พ้องกันว่า เนื้อหาในโคลงสุภาษิตนฤทมนการ มีคุณค่าเหมาะสมสามารถนำมาเป็นแนวทางในการ ดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่คนในสังคมค่อนข้างสับสนในข่าว และเหตุการณ์ ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตได้ ข้าพเจ้าจึงขอนำบทพระราชนิพนธ์ของพระองค์มากล่าวไว้ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของท่านผู้อ่านดังนี้

1. **ทำดีโดยทั่วไป** การทำความดีควรทำกับทุกคนไม่ควรที่จะเลือกทำเฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเมื่อทำเป็นประจำ ผลที่ได้คือไม่มีศัตรู มีแต่คนยกย่องสรรเสริญ
2. **ไม่พูดร้ายต่อใครเลย** การไม่อาฆาต ไม่นินทา ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบต่อ บุคคลอื่น จะมีมิตรเพิ่มขึ้น
3. **ถามฟังความก่อนตัดสิน** ควรมีวิจาร์ณญาณในการฟัง คือเมื่อได้ยินเรื่องใดมา ไม่ควรเชื่อในทันทีควรคิดพิจารณาตรวจสอบให้ถูกต้องเสียก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อ
4. **คิดเสียก่อนจึงพูด** การพูดจา นั้น ต้องพูดอย่างมีสติ คิดให้รอบคอบก่อนว่า ผิดถูกเพียงใด เรียบ เรียงข้อความให้ดีก่อนพูด จะทำให้ไพเราะหู และไม่เป็นภัยกับใครหรือผู้พูดด้วย
5. **งดพูดในเวลาโกรธ** ความอดกลั้นไม่พูดในขณะที่มีความโกรธ ควรหยุดคิดพิจารณาด้วย เหตุผลถึงความถูกผิด จะทำให้ไม่เสียประโยชน์หรือเกิดความเสียหาย
6. **ความกรุณาต่อคนที่ถึงที่อัปจน** การที่ได้กรุณาต่อผู้พบภัยพิบัติ ช่วยขจัดความทุกข์ร้อนให้ หหมดสิ้นไป ผลที่ได้รับ คือคนจะสรรเสริญในปัจจุบัน และจะได้รับ ผลตอบแทนในภาย หน้าที่

7. **ขอโทษบรรดาที่ได้ผิด** หากได้กระทำความผิดพลาดไป อย่าได้มีทิฐิมานะ ควรกล่าวคำขอโทษ จะทำให้คลายความบาดหมางกัน ดีกว่าพูดปด พูดอ้อมค้อม หรือแก้ไขด้วยความคดโกง
8. **ความอดกลั้นต่อผู้อื่น** ผู้ที่มีขันติมั่นคง ใครมาเกาะกระรอนก็รู้จักอดกลั้น ไม่โกรธ ไม่โต้ตอบ เหมือนคนพาลที่จะทำให้เดือดร้อนกันหมด หากทำได้จะทำให้เป็นคนใจเย็น
9. **ไม่ฟังคำคนพูดเพศนิทาน** ไม่ควรฟังคนพูดเพื่อเจ้อ เท็จบ้างจริงบ้าง หรือพูดให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด เพราะเมื่อฟังแล้วจะทำให้พลอยเป็นพวกเดียวกับเขาพูดจาเหลวไหลไปด้วย
10. **ไม่หลงเชื่อข่าวร้ายที่คนเขาลือ** ไม่ควรเชื่อข่าวลือ หรือข่าวร้ายต่าง ๆ ก่อนที่จะเชื่อควรตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แน่ชัดเสียก่อนจึงเชื่อ และอย่าด่วนตื่นตื่นไปตามข่าวลือนั้น ๆ

สำหรับข้อคิดทั้ง 10 ประการนี้ เป็นข้อแนะนำที่ดีทางด้านการคิด การพูด และการกระทำ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าผู้ที่ปฏิบัติตามข้อคิดนี้จะไม่พบกับคำว่าเสียใจจากสิ่งที่คุณคิด พูด และกระทำ ข้าพเจ้าและกัลยาณมิตรขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านได้ปฏิบัติตามข้อคิดทั้ง 10 ประการนี้ แม้จะปฏิบัติได้ไม่ครบทั้ง 10 ประการ เพียงพยายามปฏิบัติบ้างในบางข้อก็ยังดี แล้วคำที่คนส่วนใหญ่มักพูดกันบ่อย ๆ ว่า “ถ้ารู้อย่างนี้ ก็จะไม่พูดหรอก” หรือ “ถ้ารู้อย่างนี้ ก็จะไม่ทำหรอก” จะหมดไป

ธรรมะกับเยาวชน

โดย...อาจารย์ปาลี

คอลัมน์นี้มีวัตถุประสงค์นำเสนอหลักธรรมะที่เกี่ยวกับเยาวชนที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา ซึ่งในครั้งนี้เป็นเรื่องแรกผู้เขียนขอนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ควรเรียนรู้และปฏิบัติตาม ให้เด็กนั้นมีเมตตาต่อสรรพสิ่ง โดยมีใจเฉพาะคนเท่านั้นแต่ยังรวมทั้งสรรพสิ่งทั้งปวง

กุมารกสูตร ว่าด้วยเด็กจับปลา*

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ พระเชตวัน อารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี เขตกรุงสาวัตถี สมัยนั้น เด็กจำนวนมากจับปลาอยู่ในระหว่างกรุงสาวัตถีกับพระเชตวัน

ครั้งนั้น ในเวลาเช้า พระผู้มีพระภาคทรงครองอันตรวาสกถือบาตรและจีวรเสด็จเข้าไปบิณฑบาตยังกรุงสาวัตถี ได้ทอดพระเนตรเห็นเด็กจำนวนมากจับปลาอยู่ในระหว่างกรุงสาวัตถีกับพระเชตวันนั้น จึงเสด็จเข้าไปหาเด็กเหล่านั้นแล้วได้ตรัสถามดังนี้ว่า “พ่อหนูทั้งหลาย เธอทั้งหลายกลัวความทุกข์ ความทุกข์ไม่เป็นที่รักของเธอทั้งหลายมิใช่หรือ”

เด็กทั้งหลายทูลตอบว่า “อย่างนั้น พระพุทธเจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งหลายกลัวความทุกข์ ความทุกข์ไม่เป็นที่รักของข้าพระองค์ทั้งหลาย”

ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคทรงทราบเนื้อความนั้นแล้ว จึงทรงเปล่งอุทานนี้ในเวลานั้นว่า

พุทธอุทาน

ถ้าเธอทั้งหลายกลัวความทุกข์

ถ้าความทุกข์ไม่เป็นที่รักของเธอทั้งหลาย

ก็อย่าได้ทำบาปกรรมในที่แจ้งหรือบาปกรรมในที่ลับ

เพราะถ้าเธอทั้งหลายจักทำหรือกำลังทำบาปกรรมอยู่

ถึงจะเหาะหนีไป เธอย่อมไม่พ้นจากความทุกข์ไปได้

* พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย อุทาน [๕. โสณเถรวรรค] ๔. กุมารกสูตร 25/44/259

มหาสอนภาษาอังกฤษ

โดย...สนตจิตุโต

คำเชื่อม (Discourse Markers or Transitions)

ภาษานับเป็นสําคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมเป็นสัตว์ประเสริฐได้ด้วยการฝึก และต้องฝึกทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเอาตัวรอด ภาษานับเป็นสะพานเชื่อมโยงให้เข้าใจกัน และเป็นเสมือนดาบสองคม ถ้าใช้ผิดที่ ผิดทางผิดบุคคลอาจนำความเดือดร้อนมาให้ ดังนั้น ในบทความนี้ผู้เขียนต้องการสื่อถึงภาษาอังกฤษที่มีอิทธิพลมากนับเป็นภาษาที่สำคัญและจำเป็นในการสื่อสารในสังคมยุคใหม่มีบทบาททั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี โดยเฉพาะยุคข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์โดยมากเกือบทั้งหมดจะมีภาษาอังกฤษประกอบอยู่ จึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ผ่านโลกยุคไร้พรมแดนหรือหมู่บ้านโลก เศรษฐกิจเสรี ธุรกิจข้ามชาติ มหาสอนภาษาอังกฤษจึงต้องการสื่อถึงผู้อ่านโดยมีวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษโดยมีหลักกรรมผ่านภาษาอังกฤษ และอธิบายไวยากรณ์เพิ่มเติม เริ่มต้นโดยเกริ่นนำจากนั้นนำธรรมชาติหรือบทความด้านพระพุทธศาสนาที่เข้าใจง่ายและเป็นประโยชน์มาให้อ่านและวิเคราะห์หลักโครงสร้างไวยากรณ์ โดยเน้นที่คำเชื่อมนับว่ามีประโยชน์มากและทำให้ประโยคดูสละสลวยมากขึ้น คำเชื่อม มี ๔ ชนิด 1.สันธานเชื่อมประโยคหลัก 2.คำวิเศษณ์ 3.บุพบท 4.สันธานเชื่อมอนุประโยค

เริ่มอ่านทีละประโยคและทำความเข้าใจ

The Making of Democracy¹

When people think of democracy, most of them think of its forms **and** its physical structure, **such as** the senate, the house of representatives, the courts, **and** the powers of legislation, administration, **and** arbitration, **but** little thought is given to the truly indispensable part of democracy, which is its heart. The heart of democracy, its real substance, is an abstract condition. **Without** this substance, the

¹ <http://www.geocities.com/Athens/Academy/9280/solns1.htm> By P. A. Payutto and translated into English by Bruce Evans

structure is meaningless. To obtain democracy, we must look deeply into its substance or heart, not simply its structures.

Structures do have their place: water without a glass or cup is very difficult to drink. Structures must also be appropriate to their intended purpose: a vessel for holding water must be properly designed: those that leak or are pervious are obviously unsatisfactory, as are those that are too big or too small; a very thin vessel with a very small base will easily fall over, while a very short vessel with a very wide aperture will be difficult to hold and the water will easily spill. We must choose structures that fit our objective in the best possible way.

This is the importance of structures. On the other hand, structures without substance serve no purpose: we may feel very pleased with ourselves at having a glass, **but** without water to put in it, the glass is meaningless. The substance and the structure must exist together; either one without the other will not be truly effective. However, what we really want is the substance, not the structure. The structure's only meaning is in its capacity to contain or support the substance.

It is the same for democracy. There must be a structure, but there must also be substance. More important than the structures of democracy is whether we can ensure that those structures will really support democracy's heart, and not become empty, polluted or false. True democracy cannot be obtained by copying a set of structures.

We do not pay enough attention to the substance of democracy and the kind of structures that are most fitted to it -- some countries simply copy entire structures from other countries, and then use them in dishonest ways, or use them incorrectly or inefficiently, or use them for the wrong objectives. We could use a water glass for drinking alcohol, or for splashing mud onto other people, or simply for putting on display, or we could indeed use it to drink water from, but not look after it, letting it become dirty and scratched.

Even in choosing a suitable structure for such a trifling item as a drinking glass, there are many factors to consider. How much more circumspect must we be to devise suitable structures for democracy?

หลังจากอ่านข้อความข้างต้นแล้วให้พิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้เป็นหลัก ว่าแปลว่าอะไร เป็นคำเชื่อมประเภทใดและกรุณาพิจารณาคำเชื่อมในตารางข้างล่างประกอบเพื่อความเข้าใจโครงสร้างประโยค

1. เชื่อมที่แสดงการเพิ่มเติมความคิดเห็น / เชื่อมความคิดที่ต่อเนื่องกัน

2. ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. เพิ่มเข้าไปอีก

4. ยกตัวอย่าง/แสดงคำอธิบาย

5. แสดงความตรงกันข้าม

6. แสดงความขัดแย้งกันในประโยค

7. แสดงเหตุในประโยค

8. แสดงผลในประโยค

9. แสดงจุดมุ่งหมายในประโยค

10. แสดงการเปรียบเทียบในประโยค

11. แสดงเงื่อนไขในประโยค

วิธีใช้ประเภทแรกเชื่อมความหมายระหว่างประโยค ก็มีคำประเภทวลีบุพบทและ **conjunctive adverbs or**

adverbial Conjunctions ประเภทที่ ๒ เชื่อมความหมายในประโยค โดยแบ่งย่อย เป็นเชื่อมประโยค

อิสระเข้าเป็นประโยคเดียวกัน และเชื่อมอนุประโยคเข้ากับประโยคหลัก และอื่นๆ

ข้างล่างนี้เป็นตารางคำเชื่อม (**Discourse Markers or Transitions**)

	ประเภทกลุ่มคำ
addition	again, also, and, and then, besides, equally important, finally, first, further, furthermore, in addition, in the first place, last, moreover, next, second, still, too
comparison	also, in the same way, likewise, similarly
concession	granted, naturally, of course
contrast	although, and yet, at the same time, but at the same time, despite that, even so, even though, for all that, however, in contrast, in spite of, instead, nevertheless, notwithstanding, on the contrary, on the other hand, otherwise, regardless, still, though, yet
emphasis	certainly, indeed, in fact, of course
example or illustration	after all, as an illustration, even, for example, for instance, in conclusion, indeed, in fact, in other words, in short, it is true, of course, namely, specifically, that is, to illustrate, thus, truly
summary	all in all, altogether, as has been said, finally, in brief, in conclusion, in other words, in particular, in short, in simpler terms, in summary, on the whole, that is, therefore, to put it differently, to summarize
time sequence	after a while, afterward, again, also, and then, as long as, at last, at length, at that time, before, besides, earlier, eventually, finally, formerly, further, furthermore, in addition, in the first place, in the past, last, lately, meanwhile, moreover, next, now, presently, second, shortly, simultaneously, since, so far, soon, still, subsequently, then, thereafter, too, until, until now, when

ในฉบับต่อไปจะได้นำมาอธิบายลงรายละเอียดแต่ละหมวดเพื่อทำความเข้าใจให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

โดย...สทิโร

กาลานุกรม (Chronology) ลำดับกาลสังเขป พระพุทธศาสนาในเหตุการณ์โลก*

พ.ศ.	ค.ศ.	เหตุการณ์
ก. 200-900	BC 2600-1500	ยุคอริยธรรมแม่น้ำสินธุ
ก. 900-600	BC 1500-1200	ชนเผ่าอารยัน เข้าสู่ชมพูทวีป
ก.80-0	BC 623-543	พุทธกาล
ก.17	BC 500	จักรวรรดิเปอร์เซีย เข้าครองแคว้นโยนก/Bactria
0	543	สังคายนา ครั้งที่ 1
110	443	สังคายนา ครั้งที่ 2
160	329	อเล็กซานเดอร์มหาราชพิชิตแคว้นโยนก/Bactria
168	321	จักรพรรดิอัสสุราวงศ์โมริยะ /Maurya
218-260	271-232	รัชกาล พระเจ้าอโศกมหาราช
235-6	309 253-4	สังคายนาครั้งที่ 3
384-409	160-135	รัชกาล พณฺณมิลินท์ /Menander เกิดพระพุทธรูปแบบคันธาระ
350-1200	200 BC 650	ยุควัดถ้ำพระพุทธรูปที่ทอซันดา /Ajanta
535-539	8-4	พระเยซูคริสต์ประสูติ ต่อมา ชนมายู 30 ได้เริ่มสั่งสอน
621-644	78-101	รัชกาล กนิษกมหาราช กษัตริย์พุทธยิ่งใหญ่องค์ที่ ๒
643	100	สังคายนาครั้งที่ ๔ (ของนิกายสรวาสติวาทิน, มหายานยอมรับ)
750-1000	2-4 th cent.	สร้างพระพุทธรูปใหญ่ ที่พามิยาน (Bamiyan/Bamian) สูง 53 & 37 ม.
863-1083	320-540	ยุคราชวงศ์คุปตะ
945	402	หลววจินฟาเหียน (Fa-hsien) ผ่านพามิยาน จาริกมาทางตักศิลา ครั้งยังรุ่งเรือง
1000	500	ชนเผ่าหุณะ (White Huns) เข้าครองโยนก/Bactria ทำลายตักศิลาและรุกรานจนทำให้สิ้นยุค ราชวงศ์คุปตะในปี 1083
1000 เศษ	600	มหาวิทยาลัยนาลันทา ที่เจริญมานาน เข้าสู่ยุครุ่งเรืองเลื่องลือ เป็นสถาบันนานาชาติ
1149-1190	606-647	รัชกาลหรรษวรรณะกษัตริย์พุทธยิ่งใหญ่องค์ที่ 3

* ที่มา: จาริกบุญ จาริกธรรม พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต)

1150-1400	600-850	ยุคถ้ำพุทธเชนชินดู ที่เอลโลรา/Ellora
1165-	622	พระนบีมุฮัมมัด นำสาวกอพยพจากมักกะฮ์ สู่มะดีนะฮ์ เริ่ม ฮิจเราะฮ์ ศักราช ของอิสลาม
1173	630	พระถังซำจั๋ง/หลววจินเหียนจั่ง (Hsuan-tsang) เดินทางผ่านเอเชียกลาง มาถึงพามิยาน ต่อมาเรียนและสอนที่นาลันทา
1214	671	หลววจินอิจิง (I-ching) มาทางเรือจากกวางตุ้งก่อนเข้าสู่ชมพูทวีป แวะอาณาจักรศรีวิชัย อันมีสูตรเป็นศูนย์กลาง ในยุคที่พุทธศาสนาเถรวาทยังเป็นหลักที่นั่น (พระพุทธศาสนาตั้งมั่นในชวา ก่อน ค.ศ. ที่ 5/ก่อนพ.ศ. 1000 คือก่อนเกิดอาณาจักรศรีวิชัย) เป็นครั้งแรกที่อาณาจักรศรีวิชัย ปรากฏชื่อในเอกสารประวัติศาสตร์
1250	707	มุสลิมอาหรับขึ้นเหนือพิชิตโยนก/Bactria ต่อขึ้นเอเชียกลาง
1255	712	มุสลิมอาหรับลงล่างครองลุ่มน้ำสินธุ บุคต่อถึงเมืองวลลี มหาวิทยาลัย วลลี ถูกทำลายปี 1318/775
1350-1573	807-1030	เข้าสู่ยุคมุสลิมเตอร์ก รุกคืบมาทางปัญจาบ
1749	1206	มุสลิมเตอร์กชนะตลอดถึงเบงกอล ตั้งรัฐสุลต่านแห่งเดลี ม.นาลันทาและทุกสถาบันพุทธถูกทำลาย พุทธศาสนาสูญสิ้นจากอินเดีย
1764	1221	เจงกิสข่าน (Genghis Khan) นำทัพมองโกลลงมาตามแนวทางสายไหม ทำลายรัฐมุสลิมอาหรับและมุสลิมเตอร์กแทบหมดสิ้นแต่เว้นไม่ได้เข้ามาอินเดีย
1835	1292	(รัชกาลพ่อขุนรามคำแหงมหาราชแห่งสุโขทัย) กุบไลข่านจักรพรรดิมองโกล ส่งทัพเรือมาลงไทยกษัตริย์ชวา ยามวุ่นวาย มีเจ้าชวาไปตั้งอาณาจักรใหม่ซึ่งเจริญขึ้นในชื่อว่ามัชปาหิต ที่มหายานพศานกับสินธุในกายไสวะ มัชปาหิตแทนที่อาณาจักรศรีวิชัย ที่รุ่งเรืองมา 5 ศตวรรษ
1941	1398	ติมูร์ (Timur) นำทัพเตอร์ก-มองโกล ทำลายรัฐสุลต่านแห่งเดลี (Sultanate of Delhi) เหลือเป็นอาณาจักรเล็กๆน้อยๆ
2041	1498	วาสโกดากามา (Vasco da Gama) เดินทางมาถึงอินเดียเริ่มยุคที่ชาวตะวันตกมาค้าขายและจับจองอาณานิคมทางตะวันออก
2067	1524	เกิดอาณาจักรมุสลิมคนสำคัญแก่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเจริญขึ้นเป็นรัฐสุลต่านอาเจะฮ์ (Aceh/Acheh) ที่สุมาตรา ในช่วงเวลานี้ อาณาจักรสินธุมัชปาหิต ซึ่งมีเรื่องแก่งแย่งราชสมบัติกันเองและไม่สนใจการพาณิชย์ระหว่างประเทศก็ค่อยๆ เสื่อมหายไป
2069	1526	บาเบอร์ผู้อ้างตนว่าสืบสายจากเจงกิสข่าน และจากติมูร์รุกรบชนะตั้งอาณาจักรมุสลิมมองโกลของราชวงศ์มุขัลหรือโมกุล(Mughal/Mogul dynasty) ที่เดลี
2300	1757	อังกฤษยึดครองแคว้นเบงกอล และคืบหน้ามาเรื่อยๆ จนอินเดียทั้งประเทศเป็นอาณานิคมในปี 2401/1858

2406	1863	อังกฤษตั้งหน่วยงาน Indian Archaeological Survey โดยมี เซอร์ อเล็กซานเดอร์ คันทิงแฮม (Sir Alexander Cunningham) เป็นผู้อำนวยการคนแรก มีบทบาทสำคัญที่ทำให้เรื่องราวของพระพุทธศาสนาและเรื่องพระเจ้าอโศกมหาราชที่หายไปจากประวัติศาสตร์ของอินเดียกลับฟื้นขึ้นมา
2434	1891	อนาคาริกรรรมปาละ (Anagarika Dharmapala) ชาวลังกาปฎิญาณต่อพระศรีมหาโพธิ์ที่พุทธคยาว่าจะอุทิศชีวิตกอบกู้พุทธสถาน
2490	1947	ชมพูทวีปได้เอกราชแยกเป็นอินเดีย-อินโดและปากีสถาน-มุสลิม
2499	1956	รัฐบาลอินเดียจัดงานพุทธชยันตี ร่วมฉลอง 25 พุทธศตวรรษ
2499	1956	ดร. อัมเบดการ์ (B.R. Ambedkar) รว. ยุติธรรม ผู้ได้สัญญาว่าเป็น “architect of the Indian constitution” นำคนวรรณะศูทรประมาณ 2 แสนคนทำพิธีปฏิญาณตนเป็น พุทธมามกะเป็นสัญญาณแห่งการกลับฟื้นของพระพุทธศาสนาในอินเดีย

พระพุทธศาสนา ๘ ยุค

๑. ปฐมโพธิกาล-พ.ศ. 100 ยุคดั้งเดิม (Early Buddhist Age)
๒. พ.ศ. 101-500 ยุคเถรวาท (Theravada Age)
๓. พ.ศ. 501-1000 ยุคมหายาน (Mahayana Age)
๔. พ.ศ. 1001-1500 ยุควัชรยาน (Vajrayana Age)
๕. พ.ศ. 1501-1740 ยุคเสื่อมสลาย (Declining Age)
๖. พ.ศ. 1741-2300 ยุคมืด (Dark Age)
๗. พ.ศ. 2301-2490 ยุคฟื้นฟู (Renaissance Age)
๘. พ.ศ. 2491-พ.ศ. ปัจจุบัน ยุคปัจจุบัน (Modern Age)

แฉวงข่าวสาร ยุวพุทธสงฆ์โลกประเทศไทย

แฉวงประชาสัมพันธ์ WBSY ก็มีหลายเรื่องที่จะประชาสัมพันธ์ โดยจะขอเริ่มจากเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ในช่วงทำยปี 2549

ประชุมใหญ่ครั้งที่ 3 ประเทศศรีลังกา

เมื่อวันที่ 1-5 ธันวาคม ๒๕๔๙ WBSY มีประชุมใหญ่ครั้งที่ ๓ ที่ประเทศศรีลังกา โดยมีผู้เข้าร่วมเดินทางมาจากประเทศไทยประมาณ 40 กว่า รูป/คน ทางศูนย์ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาและทุนทรัพย์ส่วนตัวไปร่วมงานครั้งนี้

เปิดศูนย์ยุวพุทธสงฆ์

งานเปิดศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย WBSYTh อย่างเป็นทางการวันที่ 21 มกราคม 2550 จุลองพุทธศก 2550 ปี ทั้งนี้มีพระเถระและญาติโยมวัดสังฆทาน ที่มองเห็นอนาคตพระศาสนาไปร่วมเปิดงานและมีการทอดผ้าป่าสมทบทุนการศึกษาและเผยแผ่พุทธธรรม ของทางศูนย์ด้วยการอภิปราย หัวข้อธรรมต่าง ๆ มีการปาฐกถาธรรมโดย**พระกัณดาจารย์ (นาคสิริ)** ในการนี้ทางศูนย์ต้องขอขอบคุณหลวงพ่อสอนอง กตปุญโญ และคณะสงฆ์วัดสังฆทาน รวมทั้งพระเถระานุเถระที่มาร่วมงานรวมไปถึงญาติโยมที่มีจิตศรัทธาร่วมทำบุญครั้งนี้ โดยเฉพาะโยมวารุณีและผองเพื่อนที่มีศรัทธาช่วยงานจนลุล่วงไปด้วยดี

กิจกรรมที่ศูนย์ปี 49

ส่วนกิจกรรมประจำที่ศูนย์ภาษา อังกฤษช่วงเปิดเทอม วันเสาร์-อาทิตย์ ได้เปิดเรียนตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2549 – 4 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 13.00 น. ที่ผ่านมามี 2 คอร์ส คือ 13.00-15.30 น. : ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน (Basic Course) : เน้น การสนทนา และ มีการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ ทุกวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00-18.00 น. เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 49-24 มกราคม

50: ภาษาไทย วัฒนธรรมและ พระพุทธศาสนาเบื้องต้น รวมทั้งรายการ Dhamma Talks ทุกวันอาทิตย์ที่ 2 และ 4 ของทุกเดือน เริ่มวันที่ 4 พฤศจิกายน 49 เป็นต้นไป

บวชนเณรภาคฤดูร้อน ประเทศกัมพูชา

โครงการบวชสามเณรและอบรมศีลธรรมเยาวชนกัมพูชาภาคฤดูร้อน เป็นจำนวน 500 รูป/คน ตั้งแต่วันที่ 1-12 เมษายน นี้ ที่ประเทศกัมพูชา ดำเนินงานโดยยุวสงฆ์ประเทศกัมพูชา มีท่านสุพโณเป็นประธานนำ

แลกเปลี่ยนยุวสงฆ์ครั้งที่ 2 ประเทศเนปาล

ส่วนขาวที่จะประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมคือ จะมีการจัดงาน Sangha Youth Exchange การแลกเปลี่ยนยุวสงฆ์นานาชาติ 3 นิยายหลัก ครั้งที่ 2 วันที่ 20-24 เมษายน 50 ที่ประเทศเนปาลคราวนี้มีการแลกเปลี่ยนในวิถีวัฒนธรรมแบบ นิยายวัชรยานหรือลามาเป็นการเรียนรู้ ประเพณีวิถีปฏิบัติและเพื่อกระชับความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ศูนย์

ธรรมภาษาอังกฤษฤดูร้อน (Dhammic English Summer Camp Children for the king)

นับเป็นปีแรกที่ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทยได้จัดโครงการธรรม

ภาษาอังกฤษฤดูร้อน (Dhammic English Summer Camp Children for the king) ในช่วงวันหยุดปิดภาคเรียนขอเชิญผู้ปกครองพาเยาวชนอายุตั้งแต่ 6-18 รับผิดชอบ 2 ครั้งคือ ครั้งแรกเริ่มวันที่ 25 มี.ค.-5 เม.ย. 2550 และครั้งที่ 2 วันที่ 17 เม.ษ. ถึง 28 เม.ย. 2550 ที่ศูนย์และวัดต่างๆในกรุงเทพฯ

ภาษาอังกฤษสำหรับภิกษุสามเณร ยุวชนเยาวชนและบุคคลทั่วไป

หลักสูตรภาษาอังกฤษบุคคลทั่วไป เปิดเดือน มิถุนายน 2550 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะกับ

ช่วงชั้น เพื่อบูรณาการเข้ากับวิชาพระพุทธศาสนา สถานที่เรียน : ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย หลังวัด
อรุณ ฯ ใกล้หอประชุมกองทัพเรือ World Buddhist Sangha Youth Thailand จำนวนผู้เรียน : 10-15 คน
ต่อหนึ่งหลักสูตร และ ระยะเวลาเรียน : 20 ชั่วโมงต่อ Course จันทร์-ศุกร์, เสาร์, อาทิตย์

ภาระงานศูนย์ของแต่ละหน่วยงาน

งานภายในศูนย์ WBSY ในส่วนสารสนเทศและเทคโนโลยีซึ่งมีท่านบูรพาเป็น
หัวหน้าแผนกได้อัปเดตและเปลี่ยนรูปแบบ เว็บไซต์ทางศูนย์ใหม่ โดยมีการทำ
ให้ทันสมัยมากขึ้นเพื่อรองรับงานที่จะมีขึ้นอีกมากดังนั้นทางศูนย์จึงได้ปรับปรุง
ใหม่ และมีการนำธรรมไปใส่ไว้ให้ดาวน์โหลดได้ และลิงค์กับเว็บธรรมะต่างๆ อีก

มากมาย และจะปรับปรุงในโอกาสต่อไป รวมทั้งได้จัดทำซีดีธรรมะ
ทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษท่านที่ต้องการติดต่อได้ที่ศูนย์ ได้ทำซีดี
สรุป งานเปิดศูนย์และการประชุมใหญ่ครั้งที่ 3 ที่ประเทศศรีลังกา ใน
ส่วนหน่วยงานด้านสื่อสิ่งพิมพ์ WBSY ประเทศไทยได้ออกวารสาร
และจุลสารโดยใช้ชื่อว่า **สารยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย** เพื่อนำเสนอ
ข้อมูลต่างๆ ทั้งที่เป็นบทความธรรมะ จากพระไตรปิฎก ธรรมะร่วม
สมัย และเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยรวมทั้ง ประชาสัมพันธ์ศูนย์เพื่อจะสื่อสาร

กับชาวพุทธให้รับทราบโดยทั่วกัน และในงานนี้ทางศูนย์ได้มีการงานเพิ่มเติมคือ
เยาวชนสัมพันธ์โดยมีพระธีรภัทรภพฝ่ายพระเป็นหัวหน้าและมีนายมงคลเป็น
หัวหน้าเยาวชนชาย และมีน.ส.สิริสุขเป็นหัวหน้าเยาวชนหญิง และฝ่ายทะเบียน
ข้อมูลได้มีการจัดทำบัตรสมาชิกแก่ผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกยุวพุทธสงฆ์ประเทศ
ไทย ค่าสมัครท่าน ละ 100 บ. เพื่อทำบัตรสมาชิก

แผนกประชาสัมพันธ์ Public Relations Section พ.ม. กันดา นาคศิริ

ยุวพุทธสงฆ์ World Buddhist Sangha Youth

ยุวพุทธสงฆ์ (ยพส) ภาษาอังกฤษ *World Buddhist Sangha Youth (WBSY)* ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ วัดอโศกจารุมติมหาวิหาร กัทมันฑู ประเทศเนปาล เป็นประเทศที่ชาวพุทธเชื่อว่าเป็นสถานที่ประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างยุวพุทธโลกทุก ๆ นิกาย โดยมีพระจาก ๘ ประเทศจาก ๓ นิกาย ร่วมประชุมครั้งนั้น คือ พระจากประเทศญี่ปุ่น ศรีลังกา นิวซีแลนด์ เนปาล ภูฏาน อินเดีย มองโกเลีย ประเทศไทย และมีการประชุมบอร์ดผู้บริหารเป็นครั้งแรกที่วัดสังฆทาน นนทบุรี ประเทศไทย วันที่ ๑๗ - ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีวัตถุประสงค์ร่างและบังคับใช้ธรรมนูญของ WBSY ต่อจากนั้นการประชุมสมัชชาครั้งใหญ่ของ WBSY ครั้งที่พุทธคยา รัฐพิหาร ประเทศอินเดีย เป็นสถานที่ที่ชาวพุทธเชื่อว่าเป็นการเริ่มต้นของพระพุทธศาสนาซึ่งได้เผยแผ่และสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ครบ ๒๕๕๐ ปีพุทธกาล โดยมีหัวข้อสำคัญเรื่อง *สามวันอันศักดิ์สิทธิ์ (Holy Three Days)* โดยมียุวสงฆ์จาก ๓๐ ประเทศ เข้าร่วมประชุม จากนั้นก็มีการประชุมใหญ่ครั้งที่ ๒ ที่มาละกา ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเชื่อว่าเป็นดินแดนพระพุทธศาสนาที่เจริญรุ่งเรืองในอาณาจักรศรีวิชัยครั้งอดีตกาล ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มียุวสงฆ์เข้าร่วมทั้งหมด ๒๕ ประเทศ โดยมีประเด็นสำคัญเรื่อง *เอกภาพกับความสามัคคีทางศาสนา (Unity & Religious Harmony)* และล่าสุดมีการประชุมครั้งที่ ๓ ณ วัดศรีสุนันทารามราชมหารวิหาร โทลิ่งคมูระ ดุทลี เสนนยเก และวัดมาตาทุคาม โกตสาระ ปิยคลุ มหาวีหาร สิริคิยาประเทศศรีลังการะหว่างวันที่ ๑ - ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ มียุวสงฆ์จาก ๓๕ ประเทศเข้าร่วมประชุม คือ ประเทศ อังกฤษ ออสเตรเลีย ออสเตรีย บังกลาเทศ เบลเยียม ภูฏาน บราซิล กัมพูชา แคนาดา สาธารณรัฐเชค เอกวาดอร์ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ ปาร์กวัย แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ ศรีลังกา สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ ไต้หวัน ไทย อเมริกา เยอรมันนี อินเดีย อินโดนีเซีย ไอร์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น ลาว มาเลเซีย มองโกเลีย พม่า เนปาล และ เนเธอร์แลนด์ โดยมีหัวข้อเรื่อง *ยุวพุทธสงฆ์กับความใจกว้างและความสามัคคี (Sangha Youth Tolerance & Harmony)* ในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และ ครบรอบพระชนมายุ ๘๐ พระ

ชันษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประจวบเหมาะกับพระพุทธรศาสนาครบรอบ ๒๕๕๐ ปี ทางองค์กรยุวพุทธสงฆ์จึงมีมติที่จะให้จัดประชุมใหญ่ครั้งที่ ๔ ขึ้นที่ประเทศไทย และ

องค์กรยุวพุทธสงฆ์มีวัตถุประสงค์หลัก [objective or vision] ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อพัฒนาพุทธสงฆ์และมีการแลกเปลี่ยนพุทธสงฆ์ทั่วโลก
๒. เพื่อช่วยให้พุทธสงฆ์ปฏิบัติหน้าที่พุทธสงฆ์ธรรมทูตทั่วโลก
๓. เพื่อสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์ระหว่างพุทธสงฆ์ทุกนิกาย
๔. เพื่อปกป้องพุทธสงฆ์ทั่วโลกจากอุปสรรคทุกรูปแบบที่พุทธสงฆ์ประสบพบเจอ
๕. เพื่อพัฒนาพุทธสงฆ์ในด้านการศึกษาและสวัสดิการ
๖. เพื่อพัฒนาพุทธศาสนานิกายในโลกโดยปราศจากการแบ่งแยกกระหว่างเถรวาทมหานิกายและวัชรยาน รวมทั้งนิกายอื่นๆ และสนับสนุนเอกภาพให้เกิดขึ้นในหมู่พุทธสงฆ์อื่น
๗. เพื่อพัฒนาลักษณะอันพึงประสงค์ของทุกนิกายในพระพุทธศาสนา
๘. เพื่อนำพุทธสงฆ์มาประชุมกันอภิปรายเพื่อพัฒนาประเทศที่ยังด้อยพัฒนาและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พุทธสงฆ์ที่อยู่ในประเทศนั้น

ด้วยวัตถุประสงค์นี้เองยุวพุทธสงฆ์มีภารกิจ[Mission] ที่จะ

๑. สร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นในตัวพุทธสงฆ์หรือตัวกลุ่มพุทธสงฆ์เอง
๒. นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพุทธสงฆ์ที่เป็นประโยชน์และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพุทธสงฆ์
๓. มีหน้าที่สนับสนุนพุทธสงฆ์ทุกนิกาย
๔. ทำสิ่งที่เป็นประโยชน์นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์

ปัจจุบันทาง องค์กรยุวพุทธสงฆ์เปิดศูนย์เป็นสำนักงานใหญ่ (Headquarter) ที่ประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ถนนวังเดิม แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๙ 10600 ศูนย์สำนักงาน ได้เปิดเป็นทางการในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ สืบเนื่องมาจากทางองค์กรต้องการฝึกฝนภาวะความเป็นผู้นำทางด้านพระพุทธศาสนา แก่พระภิกษุหนุ่ม ที่จะป็นอนาคตของพระศาสนา และให้ท่านมีโอกาสได้ทำงานรับใช้พระพุทธศาสนา จึงเป็นการควรอย่างยิ่งที่พระภิกษุต้องมีพระธรรมวินัย เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเป็นเบื้องต้น และในยุคโลกาภิ

วัดน์ การเผยแผ่พุทธธรรม เริ่มไร้พรมแดน มีเทคโนโลยีก้าวไกล ดังนั้น พระภิกษุหนุ่มต้องเรียนรู้ภาษาต่างๆ ทาง WBSY ให้แนวทางไว้ ๔ ภาษา คือ ๑. ภาษาพื้นถิ่นดั้งเดิม [Native Language / Mother Tongue] ไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเดิม หรือภาษาหลักในประเทศของตน ๒. ภาษาต่างประเทศที่เป็นนานาชาติและได้รับความนิยมก็คือ ภาษาอังกฤษ [International Language /English] จำเป็นอย่างยิ่งที่ยุวพุทธสงฆ์ต้องเรียนรู้เพื่อเป็นสะพานเชื่อมโยงให้เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ๓. ภาษา I.T. [I.T. Language]

เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ที่ใช้ในสังคมยุคปัจจุบัน ต้องรู้ทันตามทันและนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์สูงสุดเพื่อเผยแผ่พุทธธรรม ๔. ภาษาธรรมะ [Dhamma Language] เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่พระภิกษุหนุ่มต้องเรียนรู้ เข้าใจนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์สูงสุด ในความหมายบริบทนี้ หมายถึงภาษาที่เป็นภาษาสื่อพระธรรม คือ ถ้าเป็นเถรวาทต้องเรียนรู้ภาษาบาลีถ้าเป็นมหายานหรือวัชรยานต้องเรียน

ภาษาสันสกฤต ให้เข้าใจแตกฉาน สามารถ นำไปใช้ในภาษาเวทวงวิชาการหรือชาวบ้านได้ รวมถึงภาษากรรมฐาน (Meditation Language) ที่เป็นหลักการปฏิบัติให้เข้าใจเข้าถึงพระธรรมได้ถูกต้อง การที่จะเผยแผ่พุทธธรรมได้ ต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ให้ดีในฐานะ เป็นนิรุกติปฏิสัมพันธ์และธรรมปฏิสัมพันธ์ รวมถึงอรรถปฏิสัมพันธ์ และให้ยุวพุทธสงฆ์ได้ฝึกฝนเรื่องปฏิภาณปฏิสัมพันธ์เพื่อเป็นเครื่องมือในการเผยแผ่พุทธธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สืบต่อไป

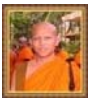

ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย World Buddhist Sangha Youth Thailand

ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2549 สืบเนื่องจากที่มีโครงการเปิดศูนย์ประจำประเทศไทยขึ้น จึงได้จัดตั้งคณะทำงานในนาม ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย เพื่อดำเนินงานใน WBSY ประเทศไทย โดยมีคณะดำเนินงาน อันประกอบไปด้วยพระภิกษุนักศึกษา และเยาวชนอาสาสมัครทำงาน โดยแบ่งเป็นภาระงานดังต่อไปนี้

คณะดำเนินงานยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย

<p>ประธานที่ปรึกษา</p> <p>พระอาจารย์แทน</p>		<p>ฝ่ายระดมทุน</p> <p>ดร. สุวัฒน์ สุริยแสง</p> <p>เพชร</p>		<p>ฝ่ายปฎิคม</p> <p>นายเสกสรร หมื่น</p> <p>วิเศษ</p>
<p>ประธานดำเนินงาน และฝ่ายวิชาการ</p> <p>พ.ม.สมพงษ์ สนต์จิตโต</p>		<p>ฝ่ายเยาวชนสัมพันธ์</p> <p>ชาย</p> <p>นายมงคล</p>		<p>ฝ่ายเยาวชนสัมพันธ์</p> <p>หญิง</p> <p>น.ส. สิริสุข</p>
<p>ฝ่ายประสานงานใน</p> <p>ประเทศ</p> <p>พ.ม.เสถียร สถิโร</p>	<p>ฝ่ายเทคโนโลยี</p> <p>สารสนเทศ</p> <p>พ.ม. นูรพา</p>			
<p>ฝ่ายประชาสัมพันธ์</p> <p>พ.ม. กันดา</p>	<p>ฝ่ายเยาวชนสัมพันธ์</p> <p>พระธีรภัทรภาพ</p>			
<p>ฝ่ายทะเบียน</p> <p>พ.ม.ดวงดี</p>	<p>ฝ่ายสื่อสิ่งพิมพ์</p> <p>พ.ม.พิสิทธิ์</p>			
<p>ฝ่ายนโยบาย วางแผน</p> <p>พ.ม.พิพัฒน์</p>	<p>ฝ่ายอุบาสกอุบาสิกา</p> <p>สัมพันธ์</p> <p>พระอภิชาติ</p>			

โลโก้ WBSY ประเทศไทย

ธง WBSY

พิธีเปิดศูนย์สำนักงานใหญ่ (Headquarter) ประจำประเทศไทย (Regional Center) เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2550 ที่ถนนวังเดิม แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐เป็นทางการ โดยมี วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- ❖ เพื่อเปิดใช้เป็นสำนักงานอย่างเป็นทางการในการเผยแผ่พุทธธรรม
- ❖ เพื่อเปิดโอกาสให้ยุวสงฆ์มีสถานที่ที่สะดวกต่อการทำงานพระศาสนา
- ❖ เพื่อเป็นสถานที่ติดต่อประสานงานกับกลุ่มยุวสงฆ์ทั่วโลก
- ❖ เพื่อให้ญาติโยมรู้จักกับสถานที่ทำงานและรู้จักกับกลุ่มยุวสงฆ์ประจำประเทศไทยและทั่วโลก

เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 13.00-17.00 น. **เว้นวันพระ**

ในการนี้ ทางศูนย์จึงมีการตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาและเผยแผ่รวมทั้งสวัสดิการให้แก่ยุวสงฆ์ที่จะเป็นกำลัง และเป็นอนาคตของพระศาสนา

ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย **มีวัตถุประสงค์หลัก** ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างเครือข่ายและเวทีให้แก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
2. เพื่อสนับสนุนการศึกษาและสวัสดิภาพแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
3. เพื่อสร้างเอกภาพ ภารดรภาพแก่ยุวพุทธสงฆ์ทุกสำนักนิกาย
4. เพื่อปกป้องดูแลยุวพุทธสงฆ์ที่เผชิญปัญหาทุกรูปแบบ
5. เพื่อสร้างความเป็นผู้นำแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
6. เพื่อสร้างความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย

ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย

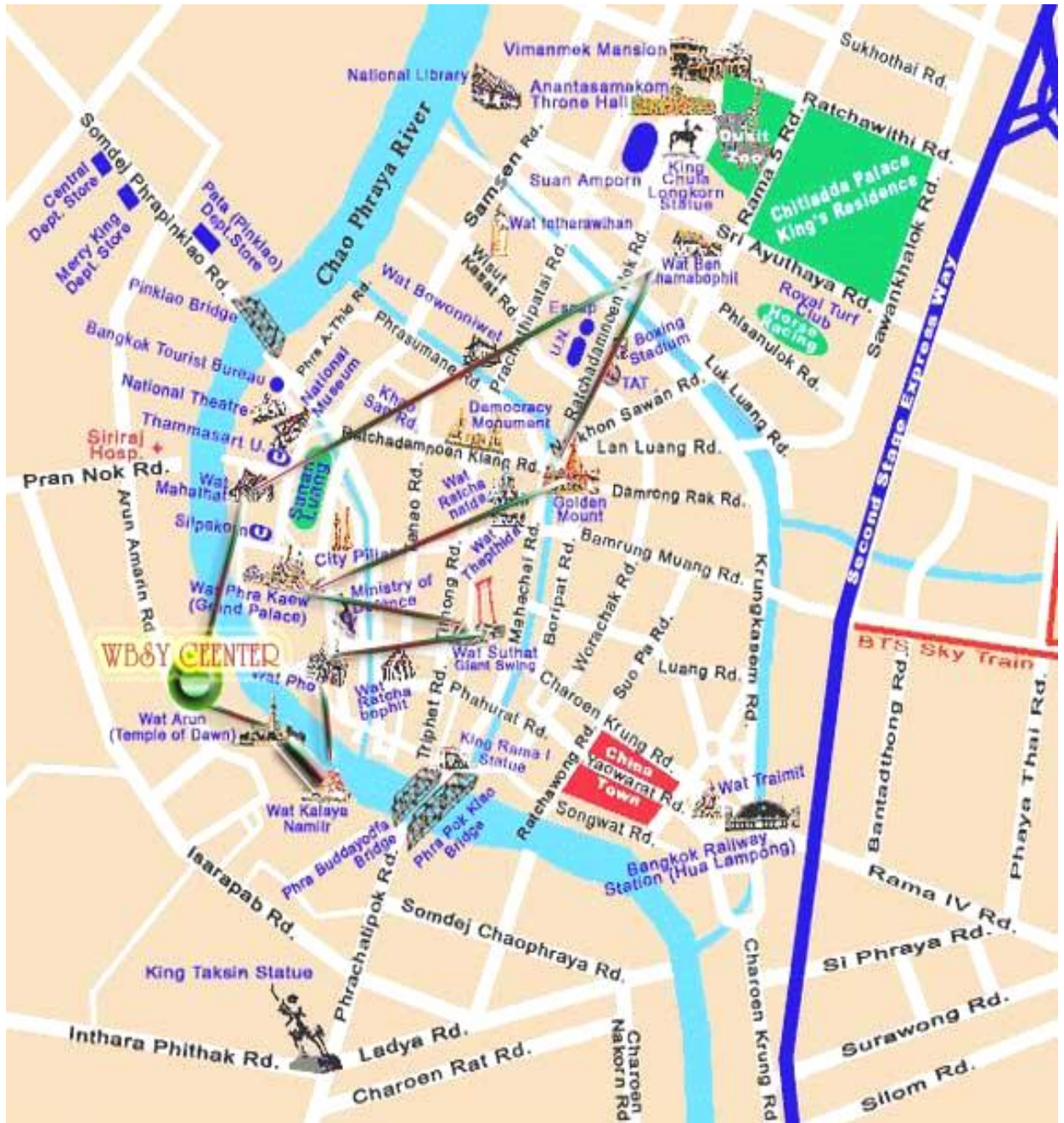

แผนที่ศูนย์

ทีมงานค่ายภาษาอังกฤษครั้งที่ 1

		
Kanda	Phong	Thien
		
Bu	Dee	Phisit
		
Chalee	Sitti (พี่ลิต)	Mongkol (พี่มงคล)
		
Ardnarong (พี่ดี)	Arsira (พี่อาร์)	Nongluk (พี่เม็ก)
		
Nopparit (พี่เอฟ)	Rungsawat (พี่เอ)	Satiya (พี่ชมพู)

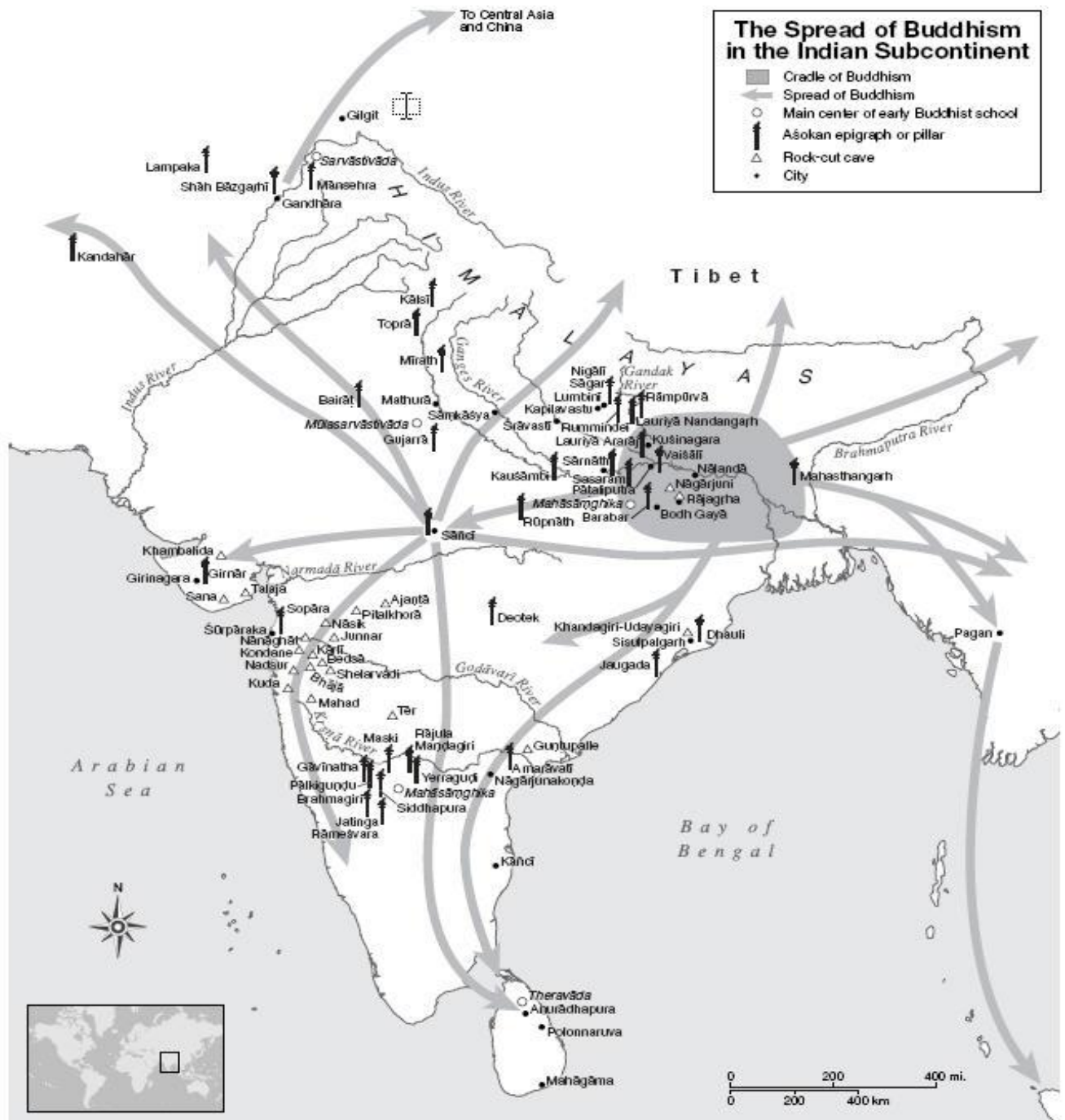
แผนที่กรุงเทพฯ

แผนที่พุทธศาสนาสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

THE SPREAD OF BUDDHISM IN THE INDIAN SUBCONTINENT

Map of the Indian subcontinent, with arrows showing the spread of Buddhism. XNR Productions, Inc. Reproduced by permission of the Gale Group.

ที่มา : Encyclopedia of Buddhism Robert E. Buswell, Jr., Editor in chief

สมัครสมาชิกจุลสาร [Newsletter] และวารสาร [Journal]

สมัครทางไปรษณีย์โดย ส่งธนาคัติหรือตัวแลกเงิน สั่งจ่ายในนาม พระมหาสมพงษ์ สุนตจิตฺโต ศูนย์ยุวพุทธ
สงฆ์ประเทศไทย 301 ถ. วังเดิม เขต บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600

ใบสมัครสมาชิกจุลสาร “ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย”

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....อีเมล.....

อายุ.....ปี อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน/สถานศึกษา.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก เป็นเวลา.....ปี (ค่าสมาชิก 200 บาท/ปีจำนวน 4 ฉบับหรือตามกำลังศรัทธา

- รวมค่าสมัคร.....บาท
- ฉบับล่าสุด เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

ใบสมัครสมาชิกวารสาร “ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย”

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

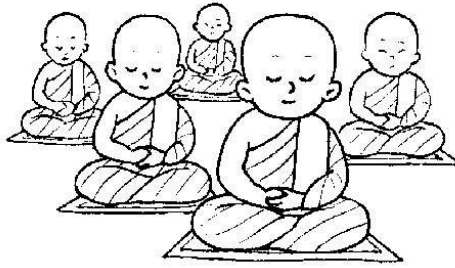
โทรศัพท์.....อีเมล.....

อายุ.....ปี อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน/สถานศึกษา.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก เป็นเวลา.....ปี (ค่าสมาชิก 200 บาท/ปี จำนวน 4 ฉบับหรือตามกำลังศรัทธา

- รวมค่าสมัคร.....บาท
- ฉบับล่าสุด เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

ยุว พุทธสงฆ์ตั้งมั่น
พุทธ สงฆ์ช่วยชี้นำ
สงฆ์ โลกมุ่งสอนธรรม
โลก เกิดสุขทุกผู้

ในธรรม
สิ่งรู้
ทุกหมู่
หากได้กระทำ

ยุวพุทธสงฆ์ไทยใจตั้งมั่น	มุ่งแบ่งปันความรู้พุทธศาสนา
สอนธรรมะแก่เยาวชนชาวประชา	ด้วยปรารภนาสอนคนเป็นคนดี
หากผู้ใดแน่วได้ปฏิบัติ	อย่างเคร่งครัดเกิดสง่ามีราศี
จักเกิดความสุขสงบในชีวี	สังคมนี้จะน่าอยู่ตลอดกาล